

การประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557

นายอภิรักษ์ ปานเพชร
นายวรุฒิ ทาแก้ว
นายพิทักษ์ เรืองรัมย์
นางสาวปิยะนุช ไสยกิจ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ปีงบประมาณ 2562
สิงหาคม 2562

หัวข้อการวิจัย	การประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557
ผู้ดำเนินการวิจัย	นายอภิรักษ์ ปานเพชร นายวรวิทย์ ทาแก้ว นายพิทักษ์ เรืองรัมย์ นางสาวปิยะนุช ไสยกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา หน่วยงาน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดมศักดิ์ อรรถโกวิท หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเหมาะสมในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา เพื่อศึกษาภาวะการมีงานทำของบัณฑิต เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปี พ.ศ.2557 เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2561 ถึง กันยายน 2562 โดยประชากรที่ใช้การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ และคณาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 20 คน นักศึกษา จำนวน 40 คน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 10 คน และ ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 14 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 84 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ พบว่า

1. ข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ นักศึกษาปัจจุบัน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมา คือ อาจารย์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และบัณฑิต จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 ตามลำดับ
2. ความเหมาะสมในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาอยู่ในระดับมาก
3. ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต อยู่ในระดับมาก โดยทั้งด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต ด้านความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต และด้านคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต อยู่ในระดับมาก
4. ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตส่วนใหญ่สามารถมีทำงานหลังสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80.00 บัณฑิตประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 50 อาชีพอิสระ ร้อยละ 30 และทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 20 ลักษณะงานที่ปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นงานด้านออกแบบ ร้อยละ 44.4 ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 30 และด้านการศึกษา ร้อยละ 20

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษางานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดมศักดิ์ อรรถโกวิท เป็นที่ปรึกษาการศึกษางานวิจัย ผู้ซึ่งให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขผลงานวิจัย ฉบับนี้ จนผลงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ การใช้สถานที่ ครุภัณฑ์ ในการจัดทำผลงานวิจัยฉบับนี้ให้สมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยในครั้งนี้ คือ อาจารย์ ดร.อำนาจ บุญอนันท์ ประธานหลักสูตรสาขาวิชาดนตรีไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา ตันติจรีพันธ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ และอาจารย์ ดร.พนมพร สารสิทธิยศ ประธานหลักสูตรการจัดการวัฒนธรรม

ท้ายที่สุดนี้ หากมีสิ่งที่ขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขออภัยเป็นอย่างสูงในขอบกพร่องและความผิดพลาดนั้น และผู้วิจัยหวังว่าการประเมินหลักสูตร ในรูปแบบผลงานวิจัยนี้คงมีประโยชน์บางไม่มากนักสำหรับผู้สนใจ ที่จะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอื่นๆ ต่อไป

อภินันท์ ปานเพชร และคณะ

บทที่	สารบัญ	หน้า
บทคัดย่อ.....		ก
กิตติกรรมประกาศ		ค
สารบัญ.....		ง
สารบัญตาราง.....		ฉ
1 บทนำ		
ความเป็นมาของปัญหา		1
จุดประสงค์ของการวิจัย.....		3
ขอบเขตของโครงการวิจัย.....		3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ		4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย.....		4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....		5
ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร		5
ความหมายและรูปแบบการประเมินหลักสูตร.....		10
หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศส.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์.....		17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....		39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....		44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....		44
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....		45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....		48
การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล		48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล		49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....		50
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		50
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหา ของหลักสูตร		51
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต		55
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาภาวการณ์มีงานทำของบัณฑิต.....		57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
	สรุปผลการวิจัย	63
	อภิปรายผล	64
	ข้อเสนอแนะ	66
	บรรณานุกรม.....	67
	ภาคผนวก	70
	ประวัติผู้วิจัย	88

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4-1 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	50
4-2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	51
4-3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมของโครงสร้าง หลักสูตร.....	52
4-4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมของเนื้อหาใน รายวิชาของหลักสูตร.....	52
4-5 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ในภาพรวม	55
4-6 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านความรู้ความสามารถทาง วิชาการของบัณฑิต.....	55
4-7 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านความรู้พื้นฐานและ ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต	56
4-8 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านคุณธรรมจริยธรรมของ บัณฑิต	57
4-9 แสดงร้อยละภาวะการมีงานทำของบัณฑิต.....	57

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาและการจัดการศึกษาในทุกระดับทุกประเภท สิ่งสำคัญนอกเหนือไปจากครู อาจารย์ผู้สอน สื่อและอุปกรณ์การสอนแล้ว หลักสูตรเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง หากไม่มีหลักสูตรแล้วก็เหมือนกับครูผู้สอนขาดทิศทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดการศึกษาที่ต้องการผลิตคนให้มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ (ชูศรี สุวรรณโชติ, 2544)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น เริ่มขึ้นตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้ก่อตั้งโรงเรียนกฎหมาย โรงเรียนแพทย์ โรงเรียนช่างไหม รวมถึงโรงเรียนขนาดเล็ก แต่ยังไม่สามารถให้การศึกษาถึงขั้นปริญญาได้ ในปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด 157 แห่งทั่วประเทศ โดยแบ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 65 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล 13 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 69 แห่ง และวิทยาลัยชุมชน 19 แห่ง (สารานุกรมเสรี, 2553)

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เป็นมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา 1 ใน 8 แห่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ เปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก โดยมีปรัชญา คือ เป็นสถาบันเพื่อการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น และสร้างสรรค์ศิลปวิทยา และมีพันธกิจหลัก คือ สอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ส่งเสริมวิชาการแก่สังคมวิชาการวิชาชีพชั้นสูง และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู มีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน หลักสูตรสาขาวิชาศิลปกรรม โปรแกรมวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มีปรัชญา คือ ผลิตบัณฑิตสาขาศิลปกรรมระดับปริญญาตรี ให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะและความสามารถด้านศิลปกรรม มีทัศนคติ ความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรม และจริยธรรม เพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ในปีพ.ศ. 2557 ได้พัฒนาหลักสูตรใหม่ ชื่อหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ Bachelor of Fine Arts (Communication Art Design) เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม โดยหลักสูตรจะมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ 1) เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ทฤษฎี หลักการทางด้านออกแบบนิเทศศิลป์ สามารถคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ และบูรณาการองค์ความรู้ทางด้านออกแบบนิเทศศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศชาติ และระดับสากลได้ และ 2) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพิเศษด้านกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการออกแบบ จุดเด่นของหลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ มุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตในการผลิตงานออกแบบ โดยการสร้าง

กระบวนการคิดสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการออกแบบ ผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และความเป็นสากล เพื่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศที่ให้ความสำคัญกับมิติทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา โดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติโดยในปีการศึกษา 2558 เปิดสอนเป็นครั้งแรก คือ วิชาเอกการออกแบบนิเทศศิลป์

ที่ผ่านมาการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) หลักสูตรใหม่ 2557 สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับศาสตร์ทางด้าน การออกแบบ ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติโดยหลักสูตรใช้มาตรฐานรอบเพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและทักษะของประชากรในศตวรรษ ที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2552 – 2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาหลักสูตรทางทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะ การเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579)

จากความสำเร็จและความเป็นมาของปัญหา ทำให้คณะผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา คณาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ประกอบการ ที่ใช้หลักสูตร 2557 จึงได้ทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและนำผลการวิจัยมาเพื่อเป็นการพัฒนาหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) หลักสูตรใหม่ 2563 ให้มีประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ของหลักสูตรและเพื่อเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเหมาะสมในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปี พ.ศ. 2557
2. เพื่อศึกษาภาวะการมีงานทำของบัณฑิตหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

ขอบเขตของโครงการวิจัย

การประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปี พ.ศ.2557 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการประเมิน ในด้านเนื้อหาและตำแหน่งข้อมูล ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 เป็นการประเมินความเหมาะสมในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557

1.2 เป็นการประเมินภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 นักศึกษาวิชาเอกการออกแบบนิเทศศิลป์ที่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 1 - 4 ปี พ.ศ. 2561

2.2 อาจารย์ผู้สอน ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และอาจารย์หลักสูตรอื่น ๆ

2.3 ผู้ใช้บัณฑิตจากแหล่งฝึกงานสถานประกอบการต่าง ๆ

2.4 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ ปีการศึกษา 2561

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ผู้ประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ความเหมาะสมของหลักสูตรในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาของหลักสูตร

3.2.2 ภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาปี 2561

3.2.3 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

3.2.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

4. ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลาที่ทำการวิจัย

4.1 พื้นที่ ได้แก่ หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ แหล่งประกอบการในจังหวัดอุดรดิตถ์ และต่างจังหวัด

4.2 ระยะเวลา ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณาว่าหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

2. ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ความรู้สึกในการยอมรับระดับคุณภาพบัณฑิตของหัวหน้าหน่วยงาน หรือเพื่อนร่วมงาน ซึ่งบัณฑิตสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์เป็นผู้ร่วมงาน

3. บัณฑิตสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ หมายถึง บัณฑิตศิลปบัณฑิต ที่เรียนหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2561 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ได้ข้อมูลการประเมินผลการจัดหลักสูตร จุดอ่อน จุดแข็ง ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557

2. ได้ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และเป็นไปตามกรอบมาตรฐาน (TOF) ตามเกณฑ์ของ สกอ.

3. ได้ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

4. ได้แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการบริหารจัดการงานวิชาการของหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอันดับดังนี้

1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร
2. ความหมายและรูปแบบการประเมินหลักสูตร
3. หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

มีนักวิชาการหลายคนท่านให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2520, หน้า 3 - 5) ได้ผลสรุปความหมายของคำว่า หลักสูตรออกเป็น 3 ประการ คือ

1. หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการให้การศึกษา ตลอดจนเนื้อหาสาระของความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน
2. หลักสูตร หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน
3. หลักสูตร หมายถึง วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่ว่าด้วยหลักการ และแนวปฏิบัติในการพัฒนา

หลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 2) ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนเพื่อให้ได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา และหลักสูตรที่ตั้นนั้นควรต้องเป็นหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการความสนใจของผู้เรียนอันสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตที่เหมาะสมที่สุด

กาญจนา คุณารักษ์ (2527, หน้า 2) ให้ความหมายคำว่าหลักสูตร เป็นโครงการหรือแผนข้อกำหนด อันประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง กิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความสามารถโดยส่งเสริมให้เอากัตบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง และรวมถึงลำดับขั้นของประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน สังคม และโลกได้อย่างมีความสุข

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 5 - 7) ให้ความหมาย หลักสูตร ออกเป็น 3 แนวทาง คือ

1. เป็นการมองหรือให้ความหมายของหลักสูตรที่แคบที่สุด หลักสูตร คือ หลักสูตร (Curriculum as a Curriculum) หลักสูตรในความหมายนี้มีความคิดที่หยุดนิ่งคงที่ เพราะเป็นหลักการ (Principle) ยากแก่การที่จะแก้ไขหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

2. หลักสูตรเป็นเนื้อหาวิชาที่จะต้องสอน (Curriculum as a field of study) หลักสูตรในแง่นี้ หมายถึง ศาสตร์ วิชา หรือเนื้อหาวิชาที่จะต้องมีการเรียนการสอน

3. หลักสูตรเป็นระบบ (Curriculum as a system) หลักสูตรในความหมายนี้จะ เป็นระบบระเบียบ เป็นกระบวนการโดยการส่งวัตถุดิบเข้าไปสู่กระบวนการแล้วจึงจะได้ผลผลิตที่สมบูรณ์

ชมพันธ์ ฤกษ์ ฤกษ์ (2543, หน้า 1) ได้กล่าวถึงหลักสูตรในความหมายดั้งเดิมว่า หลักสูตร หรือ Curriculum มีความหมายว่า Racecourse หรือ “สนามแข่ง” และตามความหมายจริงแล้ว หลักสูตรแต่เดิมนั้นคนส่วนใหญ่คิดว่ามีลักษณะเป็นสนามแข่งจริง ๆ กล่าวคือ นักศึกษาต้องแข่งขันกันเรียนให้จบเพื่อที่จะได้รับปริญญา แม้ในปัจจุบันความเชื่อในหลักสูตรก็ยังยึดอยู่ว่าหลักสูตรคือ สนามแข่งขั้นที่ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาต้องเรียนให้ประสบความสำเร็จ

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2530, หน้า 10 - 11) ให้ความหมายหลักสูตรไว้ว่าหมายถึง กิจกรรมหรือประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมและประสบการณ์เป็นคำที่ใช้แทนกันได้ แต่มีความแตกต่างกันอยู่ตรงที่ว่ากิจกรรมเน้นที่กระบวนการหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งไม่ได้แบ่งออกถึงความสำเร็จ ซึ่งได้แก่การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ในตัวผู้เรียน ส่วนประสบการณ์มีจุดเน้นอยู่ที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการจัด การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั่นเอง

สังต์ อุทรานันท์ (2532, หน้า 5 - 8) ได้กล่าวถึงขอบเขตความหมายของหลักสูตรว่าจะมีขอบเขตอยู่ภายใน 3 สถานะดังนี้

1. ความหมายของหลักสูตรในขอบเขตของศาสตร์สาขาวิชาหนึ่งในที่นี้หมายถึงสาขาวิชา หลักสูตรซึ่งจะต้องศึกษาถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตร วิธีการใช้หลักสูตร

2. ความหมายของหลักสูตรในขอบเขตข้อกำหนดเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เขียนขึ้นอย่างเป็นทางการตามความหมายนี้ หลักสูตรจะหมายถึงเอกสารหลักสูตรที่กล่าวถึงสาระของหลักสูตรในด้านจุดประสงค์ หลักการ โครงสร้าง และเนื้อหาสาระที่จัดไว้ในหลักสูตร รวมถึงเอกสารประกอบหลักสูตร อันได้แก่ คู่มือครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และคู่มือหลักสูตรการสอนวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตร

3. ความหมายของหลักสูตรในขอบเขตของระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งหมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของหลักสูตร กระบวนการประเมินผลของหลักสูตรตลอดจนผลผลิตต่าง ๆ ที่เกิดเกี่ยวกับหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญ ที่จะเป็นเครื่องชี้แนะทางการดำเนินการของหลักสูตรให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการออกแบบหลักสูตรต่าง ๆ จึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบภายในหลักสูตรเป็นสำคัญ ซึ่งมีนักการศึกษาได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรไว้หลายแนวคิดดังนี้

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 12) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรในแง่ของการปฏิบัติหรือการนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะประกอบด้วย

1. หลักสูตรหรือข้อกำหนดการเรียนการสอน ความมุ่งหมาย
2. เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครู ประมวลการสอน แผนการสอน หนังสือเรียน

3. วัสดุหลักสูตร หนังสือเรียน หนังสืออเนกประสงค์ หนังสือเสริม การอ่านหนังสือตำราครู ฯลฯ

4. สื่อการเรียนการสอน เครื่องฉาย อุปกรณ์และวัสดุอื่น ๆ

5. กระบวนการเรียน การสอน เทคนิคและการใช้

6. การประเมินผล การวัด ประเมิน ฯลฯ

วิชัย แหวนเพชร (2530, หน้า 70 - 71) กล่าวถึง องค์ประกอบหลักสูตรว่า ประกอบด้วย

1. ความมุ่งหมาย (Curriculum Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหลักสูตร นั้นว่าผู้เรียนผ่านประสบการณ์แล้วผู้เรียนจะเกิดอะไร การกำหนดความมุ่งหมายให้สอดคล้องกับสภาพ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และคำนึงถึงการพัฒนาของตัวผู้เรียนด้วย

2. เนื้อหา (Curriculum Contents) เป็นส่วนที่ได้เลือกสรรเนื้อหาสาระความรู้ ประสบการณ์มาจัดรวมเรียงลำดับไว้เพื่อที่ว่าผู้เรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ แล้วจะได้พัฒนาไปสู่ จุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้

3. กระบวนการเรียนการสอนและการบริหาร (Method and Organization) เป็นส่วนที่ว่า ด้วยการจัดการกระบวนการเรียนการสอน การนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับวัยและ เนื้อหา รวมทั้งการจัดการบริหารหลักสูตรด้วย ซึ่งจะทำให้หลักสูตรใช้ได้สัมฤทธิ์ผล

4. การประเมินผล (Evaluation) หลักสูตรต้องมีการประเมินผลเพราะทำให้เราทราบว่า ประสิทธิภาพของการเรียนหรือหลักสูตรนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งการประเมินผลนั้นต้องขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรนั้น ๆ ด้วย

องค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 4 ส่วนนี้ จะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน

ปทีป เมธาคณวุฒิ (2544, หน้า 1 - 2) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบหลักของหลักสูตรมี 4 ส่วน แต่ละส่วนมีบทบาทในการกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระวิชาในหลักสูตร คือ การศึกษาทั่วไป (General Education) การศึกษาวิชาเฉพาะ (Specialized Education) การศึกษาเลือกตามความ สนใจ (Exploratory Education) และการศึกษาที่ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ด้านอื่น ๆ (Enrichment Education) ทั้ง 4 ส่วนนี้ มีบางส่วนที่ซ้อนกันอยู่ในลักษณะของวิชาหรือเนื้อหาสาระวิชา และมีบางส่วนที่แยกเป็นอิสระจากกัน

อึ้ง บั้วศรี (2532, หน้า 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนที่เรียนจบ หลักสูตรไปแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หลังจากการเรียนจบเนื้อหาสาระในรายวิชาที่กำหนดไว้

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และ ประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียน การสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้ และอื่น ๆ ตาม จุดประสงค์และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลหลักสูตร และการประเมินผลการเรียนการสอน สมคิด พรหมจ้อย และสุพักตร์ พิบูลย์ (2544, หน้า 6) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นสิ่งที่กำหนดคุณลักษณะที่พึงปรารถนาที่จะให้เกิดแก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด ที่บอกว่าจะผลิตบุคคลขึ้นมาให้มีคุณลักษณะเช่นไร

2. เนื้อหา เป็นสาระสำคัญของความรู้ที่นำมาใช้เป็นสิ่งเร้า เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาจนบรรลุความหมาย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน

4. เอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ เอกสารการสอนชุดวิชา แบบฝึกปฏิบัติ สื่อ และเอกสารอื่น ๆ

5. การวัดและการประเมินผล เป็นวิธีการตรวจสอบและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินการของหลักสูตรเป็นไปตามความมุ่งหมายหรือไม่อย่างไร

ประยงค์ เนาวบุตร (2554, หน้า 9) กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ คือ จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ขอบข่ายสาระวิชาหรือมวลประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และแนวการประเมินผลการเรียนรู้

ลักษณะจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี

ไพฑูริย์ ลินลาร์ตัน (2549) มีความเห็นว่าลักษณะของหลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ประชากร ตลอดจนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สุบิน ปิ่นขยัน (2530, หน้า 3 - 7) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเสมือนทิศทางการแห่งวิชาการที่ผู้สอนมีความประสงค์ให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ และมีทัศนคติที่พึงประสงค์การจัดหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในหลักสูตร จะต้องมองเห็นภาพพจน์ของคนที่จะเข้ามาเรียนและผู้ที่จบออกไปรับใช้สังคมให้ชัดเจนทั้งด้านความรู้และการปฏิบัติการ ดังนั้นหลักสูตรที่ดีจะต้องมีลักษณะที่เป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับวัยและวุฒิของผู้เรียน เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของบุคคลที่สังคมพึงประสงค์ หลักสูตรสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลง มีความยืดหยุ่นสูง เป็นกระบวนการบูรณาการในด้านการพัฒนาความคิด ความเชื่อ ค่านิยม เจตคติ การสร้างสรรค์และมีความรู้ในการประยุกต์ใช้งานได้หลาย ๆ ด้านในลักษณะที่เป็นสหวิทยาการ (Multidisciplinary Approach)

สงัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 211 - 212) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีว่าควรมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการศึกษาอย่างถูกต้อง เช่น พื้นฐานทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา ธรรมชาติของความรู้ และนอกจากนั้นยังต้องอยู่รากฐานของความจริง และสามารถนำไปปฏิบัติได้

2. สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถสนองตอบความต้องการของสังคมและชาติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของส่วนรวม และมีความเสียสละ มีความรู้สึกชื่นชมภาคภูมิใจในชาติ สามารถที่จะสร้างเสริมและมีศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะพลเมืองดีของชาติ

3. สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าแสดงออกในด้านความคิดเห็น สนองความต้องการของผู้เรียนด้านความอบอุ่น การได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ดังนั้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละระดับจึงมีความแตกต่างกัน นักพัฒนาหลักสูตรควรรู้ว่ากิจกรรมใดบ้างที่ผู้เรียนในวัยนั้น ๆ จะฝึกได้หรือไม่ได้ นั่นคือ มุ่งสิ่งที่เป็นไปได้เหมาะกับการที่จะฝึกปฏิบัติ และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุก ๆ ด้าน

4. มุ่งสร้างเสริมค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจว่าสิ่งใดควรอนุรักษ์ไว้ นอกจากนั้นยังมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนรู้จักสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้าอีกด้วย

5. เน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียน ให้มีความเจริญงอกงามหลาย ๆ ด้าน ตลอดจนส่งเสริมให้เป็นคนคิดเป็น มีความสนใจ มีความกระตือรือร้น มีอาชีพตามความถนัด และจะต้องเน้นหนักในการเสริมสร้างทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมและฝึกอาชีพและรวมกลุ่มสหกรณ์ตามกลุ่มอาชีพ รู้จักเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

6. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาให้มากที่สุด ไม่ว่าจะในด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ อันจะก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้อง

7. มีความชัดเจนต่อเรื่องกันทุกข้อ โดยไม่มีความขัดแย้งกัน

8. มีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

การบริหารหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 157) ได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรไว้ว่า เป็นการบริหารงานทางด้านวิชาการ หรือการนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งเปลี่ยนเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535, หน้า 29 – 30) ได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรไว้ว่า เป็นกระบวนการหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตร อันได้แก่การดำเนินการตามแผนการต่าง ๆ เช่น การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การนิเทศกำกับดูแลและการประเมินผลด้านการเรียน

ความหมายและรูปแบบการประเมินหลักสูตร

ความหมายของการประเมิน

ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายแนวคิดดังนี้

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 137 – 138 อ้างอิงใน เสนีย์ พิทักษ์อรุณพร และสงบลักษณ์) ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล และสารสนเทศ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการเพื่อนำมาวิเคราะห์ สรุปผล ให้ผู้บริหารหรือผู้วินิจฉัยสั่งการเลือกดำเนินงานให้เหมาะสมที่สุดในสถานการณ์นั้น อาจกล่าวได้ว่า ประเมินผลเป็นการ

วางแผนการตัดสินใจ การพัฒนาและความเหมาะสมของโครงการ หรือการประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินใจคุณค่าหรือความพึงพอใจในลักษณะพฤติกรรมหรือการดำเนินงานต่าง ๆ

กาญจนา คุณารักษ์ (2527, หน้า 10) ให้ความหมายการประเมินผลว่า หมายถึง การเลือกเกณฑ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ปทีป เมธาคณวุฒิ (2536, หน้า 11) ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า การประเมิน คือ การวัด การวิจัยประยุกต์ การตรวจสอบความสอดคล้อง การช่วยการตัดสินใจ การบรรยายอย่างลุ่มลึก และการตัดสินใจคุณค่า

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540, หน้า 91) การประเมินผลในทางการศึกษาได้ให้ความหมายว่าเป็น ขบวนการตีความหมาย และตัดสินใจคุณค่า จากสิ่งที่วัดได้จากผลการประเมินผลต้องอาศัยวิธีการที่มีระบบแบบแผน ในการรวบรวมข้อมูลตลอดจนเหตุผลประกอบการพิจารณาตัดสินว่าดีหรือเลวอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ประการใด

สมคิด พรหมจ้อย (2552, หน้า 29) ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ ก่อให้เกิดสารสนเทศ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพสูง เป็นการตรวจสอบ ความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงานตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือแผนงาน นั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด การประเมินผลเป็นกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการ/แผนงาน กล่าวคือ แผนงาน/โครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการและแผนงาน หรือไม่เพียงใด สามารถทำได้ทั้งการประเมินก่อนเริ่มโครงการ การประเมินขณะที่แผนงาน/โครงการ กำลังดำเนินอยู่ และการประเมินผลแผนงาน/โครงการหลังจากการดำเนินงานได้สิ้นสุดแล้ว

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชานิประศาสน์ (2545, หน้า 127) ได้ให้ความหมาย ของคำนี้ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล โดยใช้ข้อมูล จำนวนมากจากแหล่งต่าง ๆ ของสิ่งที่จะประเมินและมีการจัดกระทำกับข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูล จัดข้อมูลให้เป็นระบบ จัดเป็นสารสนเทศในแต่ละเรื่องแต่ละส่วนทำให้ดูง่าย และพร้อมที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจได้ การประเมินจะช่วยให้ทราบถึงคุณภาพ คุณค่าและผลผลิตของสิ่งที่ต้องการประเมิน การประเมินเป็นกระบวนการที่ได้มาจากการวิเคราะห์ และจากการตัดสินใจคุณค่าโดยนิยามเทียบกับ เกณฑ์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กำหนดไว้

ความหมายของการประเมินหลักสูตร

สุมิตร คุณานุกร (2520, หน้า 198) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรหรือการประเมินผล เพื่อตัดสินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรนั้นมีขอบเขตถึงการวิเคราะห์ตัวหลักสูตร การวิเคราะห์ขบวนการ ของการนำหลักสูตรไปใช้ การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนและการวิเคราะห์โครงการ ประเมินผลหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 203) ในความหมายการประเมินผลหลักสูตรไว้ว่า เป็นการ พิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมา พิจารณาร่วมกัน และสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาขึ้นมานั้นว่าเป็นอย่างไร มีคุณภาพดี หรือไม่เพียงใด หรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

เสริมศรี ไชยศร (2526, หน้า 200) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า หมายถึง การพิจารณาตัดสินว่ากระบวนการหรือผลลัพธ์นั้น มีคุณภาพเหมาะสมเพียงใด โดยอาศัยข้อมูลจาก เครื่องมือต่าง ๆ ผลที่ได้จะช่วยในการตัดสิน ปรับปรุง พัฒนา และใช้สรรพสิ่ง ทั้งมวลให้ดีขึ้น

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 138 - 139) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า เป็นการประเมินผลที่ย่อยมาจากการประเมินผลการศึกษา การประเมินผลที่ตัวหลักสูตรเป็นการ พิจารณาคุณค่าของหลักสูตร โดยอาศัยการรวบรวมข้อมูล และใช้ข้อมูลจากการวัดในแง่ต่าง ๆ ของสิ่ง ที่ประเมิน เพื่อนำมาพิจารณาร่วมกันและสรุปว่าหลักสูตรที่สร้างขึ้นมานั้นมีคุณค่าเป็นอย่างไร มี คุณภาพดีหรือไม่อย่างไร หรือได้รับผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือมีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ต่อไป และนำเสนอผู้บริหารผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการดำเนินต่อไป นอกจากนี้ยังอาจหมายถึง กระบวนการในการศึกษา ส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตร จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง จุดประสงค์การเรียน เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน วิธีสอนและการวัดผลจะสัมพันธ์กัน หรือไม่

กาญจนา คุณารักษ์ (2527, หน้า 220) ให้ความหมายการประเมินผลหลักสูตรว่าเป็น การเตรียมข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจในระยะต่าง ๆ ของการพัฒนาหลักสูตร ข้อเสนอแนะดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับโปรแกรมที่สมบูรณ์ทั้งหมดหรือองค์ประกอบเพียงบางส่วน

โชติ เพชรชื่น (2528, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการตัดสินใจ เกี่ยวกับคุณธรรม ค่านิยม หรือคุณค่าของหลักสูตร ผลผลิตและวิธีการที่ใช้

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2530, หน้า 211) ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรเป็น ขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประโยชน์ของขั้นตอนนี้ ก็คือผลที่ได้ จากการประเมินจะเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในแก้ไข และปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมต่อไป

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ (2545, หน้า 127) ได้ให้ความหมายไว้ ว่าเป็นกระบวนการหาคำตอบ ว่าหลักสูตรมีสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และมาก น้อยเพียงใด โดยมีการวัดแบบเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจากหลายองค์ประกอบ ได้แก่ การวิเคราะห์จากตัวหลักสูตร วิเคราะห์จากการเตรียมความพร้อมเพื่อส่งเสริมการใช้หลักสูตรวิเคราะห์ จากกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ วิเคราะห์จากสัมฤทธิ์ผลการเรียนของผู้เรียน เมื่อทำการวิเคราะห์ ข้อมูลแล้วจะต้องนำเสนอข้อมูลเพื่อตัดสินใจหรือการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงหรือเลือกวิธีใหม่

ขั้นตอนและตัวแปรที่จำเป็นในการประเมินหลักสูตร

สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์ (2544, หน้า 10 -21) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการ ประเมินหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีขั้นตอนในการ ดำเนินการดังนี้

1. กำหนดหลักการและเหตุผลของการประเมินหลักสูตร ตลอดจนความจำเป็นหรือ ความสำคัญของการประเมินหลักสูตร
2. วิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมิน
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน
4. ออกแบบการประเมินหลักสูตร
5. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. กำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานของการประเมิน
8. การวิเคราะห์ข้อมูล
9. การรายงานผลการประเมิน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540, หน้า 91 - 96) ได้ให้แนวคิดว่าการวัดและประเมินผลแผนการศึกษา มีตัวบ่งชี้หรือตัวแปรที่จำเป็นต้องวัดและประเมินผลดังนี้

1. ความเหมาะสมของหลักสูตร
2. ออกแบบการประเมินหลักสูตร
3. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
4. ขบวนการจัดการเรียนการสอน
5. การบริหารของสถาบันการศึกษา
6. สภาพแวดล้อม สังคม ตลอดจนชุมชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ปัจจัยข้างต้นจำเป็นต้องอาศัยหลักเกณฑ์และเทคนิคการวัดที่เหมาะสม มีระบบการวัดที่มีทั้งความตรง และความเที่ยง ตลอดจนมีกระบวนการประเมินผลตามเป้าหมาย มีการพิจารณาตัดสินคุณค่าที่วัดได้ มีการวิเคราะห์ปัญหาระหว่างประเมินผลสำหรับการประเมินผลโดยทั่วไปมักจะใช้การประเมินผลทั้งแบบ Formative Evaluation และการประเมินผลแบบ Summative Evaluation

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 204) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรใด ๆ ก็ตามจะมีจุดมุ่งหมายและขั้นตอนของการปฏิบัติที่ส่วนใหญ่ ๆ คล้ายคลึงกันดังนี้

1. เพื่อหาคูณค่าของหลักสูตรนั้น โดยตรวจสอบดูว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้น สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นระยะของการพัฒนาหลักสูตร และการประเมินผล
2. เพื่อวัดผลดูว่า การวางเค้าโครงและรูปแบบระบบของหลักสูตรรวมทั้งวัสดุประกอบหลักสูตร และการบริหารหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่
3. การประเมินผลจากตัวผู้เรียน เพื่อตรวจสอบดูว่ามีลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่เพียงไร

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 140) ให้แนวคิด จุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตรไว้ว่า

1. เพื่อหาคูณค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นสามารถสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่
2. เพื่ออธิบายและดูว่าลักษณะของส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรในแง่หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่ หรือสนองความต้องการหรือไม่
3. เพื่อตัดสินว่า หลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ มีความเหมาะสมและไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ มีข้อบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง
4. เพื่อตัดสินว่าการบริหารงานด้านวิชาการ และบริหารงานด้านหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องหรือไม่

5. เพื่อติดตามผลผลิตจากหลักสูตร คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมหลังจากผ่านกระบวนการทำการศึกษาแล้วตามหลักสูตร เป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่

โชติ เพชรชื่น (2528, หน้า 1 - 8) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งจะขึ้นอยู่กับขอบเขตของการประเมิน แต่สิ่งที่ต้องระวังมากที่สุด คือ ความเที่ยงตรงของค่าสรุปที่ได้ การประเมินหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. เพื่อพิจารณาว่าโครงสร้างของหลักสูตร มีความสอดคล้องระหว่างกันเพียงไร รวมทั้งการพิจารณาความเป็นไปได้ของโครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวด้วย

2. เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรว่า สมควรจะนำไปใช้ดำเนินการต่อไปหรือไม่ มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรบ้าง

3. เพื่อพิจารณาของผลผลิตของหลักสูตรว่ามีคุณลักษณะหรือมีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ในหลักสูตรหรือไม่

สมบัติ คชสิทธิ์ (2536, หน้า 76) ให้แนวคิดในเรื่องของจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร
2. รักษามาตรฐานของหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2540, หน้า 217) ได้ให้แนวคิดว่าการประเมินหลักสูตรนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่จะประเมินนำมาพิจารณาร่วมกัน เช่น ตัวเอกสารหลักสูตร วัสดุ หลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน ตัวผู้เรียน ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนและสังคม เป็นต้น แนวการประเมินหลักสูตร สามารถทำได้เป็น 3 ระยะ ด้วยกัน คือ

1. ระยะก่อนโครงการ ----- > การสร้างและการพัฒนาหลักสูตร
2. ระยะระหว่างโครงการ ----- > การนำหลักสูตรไปใช้
3. ระยะหลังโครงการ ----- > การติดตามประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่ มีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. การประเมินเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร คือ การประเมินในระหว่างการปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตร มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผลการประเมินนั้นให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยให้มีการวัดผลเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการทดลองใช้หลักสูตรแล้วนำผลมาจากการวัดมาประเมินว่าแต่ละขั้นตอนของหลักสูตร มีความเหมาะสมและปฏิบัติได้ดีเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งเป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตร ได้ถูกต้องก่อนจะนำไปใช้จริงต่อไป

2. การประเมินเพื่อสรุปผลว่า คุณค่าของการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่ หลักสูตรใดสนองความต้องการของผู้เรียนของสังคมเพียงใด ควรจะใช้ได้ต่อไปหรือไม่ ควรจะเลิกทั้งหมดหรืออาจจะเลิกเพียงบางส่วนและปรับแก้ในส่วนใด

ทิศนา แคมมณี (2540, หน้า 134) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรใด ๆ ก็ตามจะมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกันอยู่ 3 ประการ สำคัญ ๆ คือ

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น ๆ โดยดูว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นสามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ เช่น หลักสูตรพยาบาล มีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกผู้เรียนให้เป็นพยาบาลนั้นที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพที่ดีของพยาบาล การประเมินผลหลักสูตรพยาบาลก็จะดูว่าหลักสูตรนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ ก็ดูว่าหลักสูตรนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวหรือไม่

2. เพื่อตัดสินใจว่า การวางเค้าโครงและรูปแบบของหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3. เพื่อวัดผลดูว่า ผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ (2545, หน้า 128) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร คือ

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตร โดยพิจารณาว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นนั้นตอบสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด

2. เพื่อตัดสินใจ การวางเค้าโครงการและรูปแบบหลักสูตร ตลอดจนการบริหาร การสอนตามหลักสูตร การบริหารวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้โดยพิจารณาว่าเป็นไปตามแนวทางที่วางไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

3. เพื่อวัดผลผลิต คือ พิจารณาว่าผู้เรียนตามหลักสูตรนั้นมีคุณภาพอย่างไร ตรงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้หรือไม่

4. เพื่อหาความต้องการที่จำเป็น เพื่อเลือกแนวทางการสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม สถาบัน โดยประเมินเพื่อให้ได้ทางเลือกก่อนที่จะมีตัวหลักสูตร

5. เพื่อหาความเป็นไปได้เพื่อนำหลักสูตรไปใช้ โดยประเมินระหว่างใช้และใช้หลักสูตรเสร็จแล้ว

รูปแบบการประเมินหลักสูตร

กาญจนา คุณารักษ์ (2527, หน้า 227 - 250) ได้แบ่งรูปแบบการประเมินหลักสูตรดังนี้

1. รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรของสateศ
2. รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรของคณะกรรมการ ไฟ เดสตา แคพพา
3. รูปแบบของการประเมินผลความคิดเคลื่อนของโพรวีส
4. รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรวิชาคณะศาสตร์ของ ไอ.อี.เอ
5. รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรของปุยของส์
6. การประเมินเป้าประสงค์ เป้าประสงค์รองและจุดประสงค์
7. การประเมินโปรแกรมการศึกษาของโรงเรียน
8. การประเมินเรื่องเฉพาะของหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 173) ให้แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลหลักสูตรดังนี้

1. รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรโดยการใช้การตรวจสอบ
2. การวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตร

3. รูปแบบของปุยแขนส์ เทคนิค
4. การประเมินผลหลักสูตรของสแตค
5. การประเมินผลหลักสูตรของ Phi Delta Kappa
6. การประเมินผลหลักสูตรของโพวัส

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (230, หน้า 219 - 244) ได้เสนอแนวคิดการแบ่งรูปของการประเมินหลักสูตรดังนี้

1. รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรของเลวี
2. รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรของเซลเลอร์ อเล็กซานเดอร์ และเลวิส
3. รูปแบบของคณะกรรมการประเมินผลระดับชาติของฟาย เดลตาแคปปา หรือชิปโมเดล ศิริชัย กาญจนวาสิ (2536, หน้า 91 - 101) แบ่งรูปแบบการประเมินตามมิติการจำแนก 2 มิติ คือ มอตอวัตถุประสงค์และมิติวิธีการทำให้สามารถจับแบ่งรูปการประเมินออกได้ ดังนี้

1. การประเมินที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงระบบ (Systematic Decision - Oriented Evaluation: SD Model)
2. การประเมินที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงธรรมชาติ (Naturalistic Decision - Oriented Evaluation: ND Model)
3. การประเมินที่เน้นการตัดสินใจคุณค่าโดยใช้วิธีเชิงระบบ (Systematic Value - Oriented Evaluation: SV Model)
4. การประเมินที่เน้นการตัดสินใจคุณค่าโดยวิธีเชิงธรรมชาติ (Naturalistic Value - Oriented Evaluation: NV Model)

นิศารัตน์ ศิลปเดช (2542) ได้ให้แนวคิดในการแบ่งรูปแบบการประเมินหลักสูตรดังนี้

1. เทคนิคการวิเคราะห์ปุยแขนส์
2. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์
3. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสแตค
4. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของฟาย เดลตา แคปปา
5. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโพวัส
6. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโก้

กัญญา ลินทร์ตันศิริกุล (2545, หน้า 165) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบการประเมินโดยยึดแนวการแบ่งตามแนวคิดของสมิธ และแนวคิดของวอร์เรนและแซนเดอร์ ได้ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินหลักสูตรโดยอิงจุดประสงค์
2. รูปแบบการประเมินหลักสูตรโดยเน้นการตัดสินใจ
3. รูปแบบการประเมินหลักสูตรโดยเน้นการตัดสินใจเพื่อการจัดการ

หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

Bachelor of Fine Arts Program in Communication Art Design

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

- ชื่อเต็ม : ศิลปบัณฑิต (ออกแบบนิเทศศิลป์)
 : Bachelor of Fine Arts (Communication Art Design)
 ชื่อย่อ : ศล.บ. (ออกแบบนิเทศศิลป์)
 : B.F.A. (Communication Art Design)

ปรัชญาของหลักสูตร

ผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะ วิชาการ และการสร้างสรรค์ผลงาน การออกแบบนิเทศศิลป์ด้วยเทคโนโลยีประยุกต์อย่างเหมาะสม ใช้ความรู้สร้างสรรค์สร้างเสริม คุณธรรม จริยธรรม บุรณาการแนวคิดภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่สากล

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ทักษะ หลักการทำงานด้านออกแบบนิเทศศิลป์สามารถคิด วิเคราะห์ ประยุกต์และบูรณาการองค์ความรู้ทางการออกแบบนิเทศศิลป์ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศชาติและระดับสากลได้
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพิเศษด้านกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ผลงานด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการออกแบบ
3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรจากธรรมชาติ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสากล

โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรแบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	134	หน่วยกิต
ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เรียนไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
1) กลุ่มวิชาภาษา ไม่น้อยกว่า	9	หน่วยกิต
2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
3) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า	9	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเฉพาะ เรียนไม่น้อยกว่า	91	หน่วยกิต
1) วิชาแกน บัณฑิตเรียน	30	หน่วยกิต
2) วิชาเฉพาะด้าน	61	หน่วยกิต
2.1) เฉพาะด้านบังคับ	36	หน่วยกิต
2.2) เฉพาะด้านเลือก เลือกเรียนไม่น้อยกว่า	24	หน่วยกิต
3) วิชาชีพ	7	หน่วยกิต
ค. หมวดวิชาเลือกเสรีเรียนไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

รายวิชา

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เรียนไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
---	----	----------

1)	กลุ่มวิชาภาษา ไม่น้อยกว่า	9 หน่วยกิต
1500103	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ English for Communication and Learning	3(3-0-6)
1500106	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น Thai for Communication and Information Retrieval	3(3-0-6)
1500107	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร English for Communication	3(3-0-6)
1500109	ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ English for Specific Purposes	3(3-0-6)
1500110	ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการ English for Academic Purposes	3(3-0-6)
1500111	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร French for Communication	3(3-0-6)
1500112	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร Japanese for Communication	3(3-0-6)
1500113	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร Chinese for Communication	3(3-0-6)
1500114	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร Korean for Communication	3(3-0-6)
1500115	ภาษาลาวเพื่อการสื่อสาร Laos for Communication	3(3-0-6)
1500116	ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร Cambodian for Communication	3(3-0-6)
1500117	ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร Burmese for Communication	3(3-0-6)
1500118	ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร Vietnamese for Communication	3(3-0-6)
1500119	ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร Malay for Communication	3(3-0-6)
1500120	ภาษาตากาล็อกเพื่อการสื่อสาร Tagalog for Communication	3(3-0-6)
1500121	ภาษาฮินดีเพื่อการสื่อสาร Hindi for Communication	3(3-0-6)

2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ไม่น้อยกว่า	6 หน่วยกิต
บังคับเรียน	3 หน่วยกิต
2500107 การพัฒนาทักษะชีวิต	3(3-0-6)
Life Skills Development	
เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า	3 หน่วยกิต
1500104 ความจริงของชีวิต	3(3-0-6)
Meaning of Life	
2000102 สุนทรียภาพของชีวิต	3(3-0-6)
Aesthetic Appreciation	
2500109 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	3(3-0-6)
Man and Environment	
3) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า	6 หน่วยกิต
บังคับเรียน	3 หน่วยกิต
2500111 ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย	3(3-0-6)
Citizenship in a Democratic System	
เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า	3 หน่วยกิต
2500105 ท้องถิ่นของเรา	3(3-0-6)
Our Community	
2500106 สังคมไทยกับโลกาภิวัตน์	3(3-0-6)
Thai Society and Globalization	
2500108 กฎหมายในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
Law for Daily Life	
2500110 อาเซียนศึกษา	3(3-0-6)
ASEAN Studies	
3500101 เศรษฐศาสตร์เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข	3(3-0-6)
Economics for Happy Living	
4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า	9 หน่วยกิต
บังคับเรียน	3 หน่วยกิต
5000111 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	3(3-0-6)
Sufficiency Economy Philosophy	
เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า	6 หน่วยกิต
4000105 วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต	3(3-0-6)
Science for Life Quality	
4000109 วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)

	Exercise Science for Health		
4000114	คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)	
	Mathematics in Daily Life		
5000110	พืชพรรณเพื่อชีวิต	3(3-0-6)	
	Plant for Life		
5500101	เทคโนโลยีตามแนวพระราชดำริเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	3(3-0-6)	
	Technology for Life Development under His Majesty Royal-Initiated		
ข.	หมวดวิชาเฉพาะ เรียนไม่น้อยกว่า	91	หน่วยกิต
1)	วิชาแกน บัณฑิตเรียน	30	หน่วยกิต
2031409	การเขียนแบบพื้นฐาน	3(2-2-5)	
	Basic Drafting		
2041101	การวาดเส้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Drawing for Communication Design		
2041401	ประวัติการออกแบบนิเทศศิลป์	3(3-0-6)	
	History of Communication Design		
2041402	ทฤษฎีสีเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Color Theory for Communication Design		
2042102	การถ่ายภาพเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Photography for Communication Design		
2042103	ประติมากรรมพื้นฐานเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Basic Sculpture for Communication Design		
2042104	ศิลปะไทยเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Thai Arts for Communication Design		
2042105	คอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อการออกแบบงานนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Basic Computer for Communication Design		
2042203	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	3(2-2-5)	
	Packaging Design		
2043901	ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	3(3-0-6)	
	Introduction to Research Methodology for Communication Design		
2)	วิชาเฉพาะด้าน	61	หน่วยกิต
2.1)	เฉพาะด้านบังคับ	36	หน่วยกิต
2031121	หลักการออกแบบโฆษณา	3(2-2-5)	
	Principles Advertising Design		

2031124	การออกแบบออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ Marks and Symbolic Design	3(2-2-5)
2034416	การออกแบบเว็บไซต์ Web Design	3(2-2-5)
2042204	การออกแบบ 2 มิติ Two-dimension Design	3(2-2-5)
2042205	การออกแบบหนังสือ Book Design	3(2-2-5)
2042206	การออกแบบ ตัวอักษร Typography Design	3(2-2-5)
2042303	หลักการออกแบบนิเทศศิลป์ Principles of Communication Design	3(2-2-5)
2043203	การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ Graphic Design on Package	3(2-2-5)
2043204	การออกแบบสิ่งพิมพ์ Publication Design	3(2-2-5)
2043205	การออกแบบ 3 มิติ Three-dimension Design	3(2-2-5)
2044401	วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่นในงานนิเทศศิลป์ Culture and Local Identity in Communication Design	3(3-0-6)
2044901	การนำเสนอผลงานออกแบบนิเทศศิลป์ Presentation of Communication Design	3(2-2-5)
2044902	ศิลปนิพนธ์ออกแบบนิเทศศิลป์ Communication Design Thesis	4(2-4-6)
2.2)	เฉพาะด้านเลือก เลือกเรียนไม่น้อยกว่า	24 หน่วยกิต
2021215	ภาพพิมพ์พื้นฐาน Basic Print	3(2 2 5)
2033106	พื้นฐานการสร้างภาพยนตร์ Basics of Motion Picture	3(2 2 5)
2042201	ภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ 2D Animation	3(2-2-5)
2042202	การออกแบบภาพประกอบ Illustration Design	3(2-2-5)
2042207	การออกแบบภาพเคลื่อนไหว	3(2-2-5)

	Motion Graphic Design		
2042301	สำนึกไทยในการออกแบบ	3(2-2-5)	
	Thai Awareness in Design		
2042302	การจัดการงานออกแบบนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Communication Design Management		
2042402	ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียน	3(3-0-6)	
	ASEAN Arts and Cultures		
2043201	จิตรกรรมดิจิทัล	3(2-2-5)	
	Digital Painting		
2043202	การออกแบบนิทรรศการและสภาพแวดล้อม	3(2-2-5)	
	Exhibition and Environmental Design		
2043301	การศึกษาอิสระในงานออกแบบนิเทศศิลป์	3(2-2-5)	
	Independent Study in Communication Design		
3)	วิชาชีพ ให้เลือกเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งต่อไปนี้	7	หน่วยกิต
3.1)	กลุ่มวิชาชีพประสบการณ์วิชาชีพ		
2043902	การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์	1(0-2-1)	
	Preparation for Professional Experience in Communication Design		
2044903	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์	6(0-36-0)	
	Professional Experience in Communication Design		
3.2)	กลุ่มวิชาสหกิจศึกษา	7	หน่วยกิต
2043903	การเตรียมความพร้อม สหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์	1(0-2-1)	
	Pre-cooperative Education in Communication Design		
2044904	สหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์	6(0-36-0)	
	Cooperative Education in Communication Design		
ค.	หมวดวิชาเลือกเสรีเรียนไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1500103	<p>ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้
English for Communication and Learning   ฟัง พูด บทสนทนาในบริบท สถานการณ์ที่แตกต่างและหลากหลายมากขึ้น ทั้งด้าน
รายการโทรทัศน์ การซื้อของในห้างสรรพสินค้า โฆษณาต่าง ๆ ภัตตาคาร รายการอาหาร ตอบและ
วิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็นและอื่น ๆ</p>	3(3 0 6)
1500104	<p>ความจริงของชีวิต
Meaning of Life   ความหมายของชีวิต การดำรงชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน การนำเอาความจริงและหลัก
ศาสนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาชีวิตและสังคม การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามหลัก
ศาสนธรรม ชีวิตที่มีสันติสุขและสังคมที่มีสันติภาพ</p>	3(3 0 6)
1500106	<p>ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น
Thai for Communication and Information Retrieval   การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน หลักการใช้คำและสำนวนไทย ทักษะการรับสารด้วย
การดู การฟัง และการอ่าน การส่งสารด้วยการพูด การเขียนอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ
บทบาทและความสำคัญของสารสนเทศ กลยุทธ์การสืบค้น การเขียนรายงาน การอ้างอิง</p>	3(3 0 6)
1500107	<p>ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
English for Communication   ฟัง พูด บทสนทนา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กีฬา บ้าน กิจกรรมในเวลาว่าง
รายการโทรทัศน์ วิทย์ ข่าว สุขภาพ และอื่น ๆ ทักษะการฟัง พูด หน่วยเสียง คำ ประโยค สำนวน
ภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>	(3 0 6)
1500109	<p>ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ
English for Specific Purposes   อ่านข่าว ประกาศรับสมัครงาน สมัครงาน กรอกแบบฟอร์มประเภทต่าง ๆ กรอก
ใบสมัครงาน เขียนประวัติย่อ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ โต้ตอบจดหมายและจดหมาย
อิเล็กทรอนิกส์ เขียนประวัติย่อ สัมภาษณ์งาน นำเสนองาน และอื่น ๆ</p>	3(3 0 6)

- 1500110 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการ 3(3 0 6)
English for Academic Purposes
อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับประกาศ บทความทั่วไป บทความวิชาการและอื่น ๆ เขียน ตอบ
คำถาม สรุปใจความสำคัญ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 1500111 ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
French for Communication
การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฝรั่งเศส ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน
บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ
การขอโทษ การอวยพร การบอกลา การเขียนตามคำบอก การเขียนเป็นประโยค ฝึกอ่านเนื้อหาหรือ
ข้อความสั้นๆ และการตอบคำถาม
- 1500112 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Japanese for Communication
การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน ตัวอักษร
คันจิ ฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ฝึกเขียนตามคำบอก การเขียนเป็นประโยค ฝึกอ่านเนื้อหา
หรือข้อความสั้น และการตอบคำถาม
- 1500113 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Chinese for Communication
การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน
บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ
การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนเป็นประโยค ฝึกอ่านเนื้อหาหรือ
ข้อความสั้น และการตอบคำถาม
- 1500114 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Korean for Communication
การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาเกาหลี ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน
การบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ
การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก การเขียนเป็นประโยค ฝึกอ่านเนื้อหาหรือ
ข้อความสั้น และการตอบคำถาม
- 1500115 ภาษาลาวเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Laos for Communication

การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาลาว ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนเป็นประโยค การอ่านเนื้อหาหรือข้อความสั้น และการตอบคำถาม

1500116 ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Cambodian for Communication

การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาเขมร ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐานฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก การเขียนเป็นประโยค การอ่านเนื้อหาหรือข้อความสั้น และการตอบคำถาม

1500117 ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Burmese for Communication

การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาพม่า ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐานฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนเป็นประโยค การอ่านเนื้อหาหรือข้อความสั้น และการตอบคำถาม

1500118 ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Vietnamese for Communication

การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาเวียดนาม ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐานฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนเป็นประโยค การอ่านเนื้อหาหรือข้อความสั้น และการตอบคำถาม

1500119 ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Malay for Communication

การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษามลายู ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐานฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนเป็นประโยค ฝึกอ่านเนื้อหาหรือข้อความสั้น และการตอบคำถาม

1500120 ภาษาตากาล็อกเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Tagalog for Communication

การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาตากาล็อก ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน ฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนเป็นประโยค ฝึกอ่านเนื้อหาหรือ ข้อความสั้น และการตอบคำถาม

1500121 ภาษาฮินดีเพื่อการสื่อสาร 3(3-0-6)
Hindi for Communication

การฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน ฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ การขอโทษ การอวยพร การบอกลา ฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนเป็นประโยค ฝึกอ่านเนื้อหา หรือ ข้อความสั้น และการตอบคำถาม

2000102 สุนทรียภาพของชีวิต 3(3-0-6)
Aesthetic Appreciation

การจำแนกข้อมูลในศาสตร์ทางความงาม ความหมายของสุนทรียศาสตร์เชิงการคิดกับ สุนทรียศาสตร์เชิงพฤติกรรม ศาสตร์ทางการเห็น ศาสตร์ทางการได้ยิน ศาสตร์ทางการเคลื่อนไหวสู่ ทักษะศิลป์ การเรียนเชิงคุณค่าจากระดับการรำลึกผ่านขั้นตอนความคุ้นเคย นำเข้าสู่ขั้นความซาบซึ้ง

2500105 ท้องถิ่นของเรา 3(3-0-6)
Our Community

สภาพภูมิศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ของจังหวัดอุตรดิตถ์ แพร่ น่าน บุคคล สำคัญของท้องถิ่น ลักษณะทั่วไปทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพปัญหา ผลกระทบและแนวทางแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น

2500106 ไทยกับโลกาภิวัตน์ 3(3-0-6)
Thai Society and Globalization

สภาพทั่วไปของสังคมไทย วัฒนธรรมไทย ประเพณี การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ วัฒนธรรมไทย ปัญหาสังคมไทย ทฤษฎีการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ภูมิปัญญาไทยและ อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ต่อสังคมไทยและสังคมโลก

2500107 การพัฒนาทักษะชีวิต 3(3-0-6)
Life Skills Development

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับชีวิต ทักษะชีวิต องค์ประกอบของชีวิต การตระหนักรู้และเห็น คุณค่าของตนเองและผู้อื่น ทักษะการคิด การสื่อสาร การตัดสินใจ การปรับตัว การจัดการกับ ความขัดแย้ง อารมณ์ และความเครียด การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น การคบเพื่อน ความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม กระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศรอบด้าน โครงการวางแผนพัฒนาชีวิตและ อาชีพหลักการพัฒนาทักษะชีวิตมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม

- 2500108 กฎหมายในชีวิตประจำวัน 3(3-0-6)
Law for Daily Life
ความหมาย ประเภท ที่มา หลักทั่วไปของกฎหมาย ความสำคัญของกฎหมายแพ่ง กฎหมายพาณิชย์ กฎหมายอาญา การนำหลักกฎหมายไปใช้ในชีวิตประจำวัน สิทธิพื้นฐาน หน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคม ข้อควรปฏิบัติ ฝึกใช้กฎหมายแก้ปัญหาในสถานการณ์กรณีศึกษาต่าง ๆ
- 2500109 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม 3(3-0-6)
Man and Environment
ความสัมพันธ์ระหว่างวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม แนวคิดพื้นฐาน ด้านระบบนิเวศ ประชากร การตั้งถิ่นฐาน คุณภาพชีวิต ปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจาก ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการส่งเสริม ปูองกัน และการรักษา สิ่งแวดล้อมแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมือง การพัฒนาเพื่อความยั่งยืน จริยธรรม สิ่งแวดล้อม
- 2500110 อาเซียนศึกษา 3(3-0-6)
ASEAN Studies
สถาปณศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครองของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน กานิดอาเซียน บทบาทและความสำคัญของอาเซียน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กรอบความร่วมมือขององค์กรระหว่างประเทศ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงของประเทศ อาเซียน และผลกระทบต่อเศรษฐกิจอาเซียนและประเทศไทย
- 2500111 ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย 3(3-0-6)
Citizenship in Democratic System
ความหมายและหลักการของประชาธิปไตย ความหมายของความเป็นพลเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐชาติและประชาชน ปรัชญาและหลักการของสิทธิมนุษยชน ความสัมพันธ์ ระหว่างรัฐชาติกับประชาชน สิทธิหน้าที่ของประชาชนโดยรัฐชาติ ตามหลักความเสมอภาค เสรีภาพ และภราดรภาพ สถาบันการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย บทบาทในการส่งเสริมการใช้สิทธิ และหน้าที่ของพลเมืองไทย แนวโน้มของการพัฒนาการด้านสิทธิหน้าที่ของพลเมืองในประเทศไทย
- 3500101 เศรษฐศาสตร์เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข 3(3-0-6)
Economics for Happy Living

แนวคิดเศรษฐศาสตร์กับการพัฒนาความสุข การวัดความสุข ปัจจัยในการกำหนดความสุขตามแบบจำลองของริชาร์ด เลย์การ์ด เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมกับการสร้างความสุข เพื่อดำเนินชีวิตประจำวัน

- 4000105 วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต 3(3-0-6)
 Science for Life Quality
 ความหมายและความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การประยุกต์ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และหลักการทำงานวิทยาศาสตร์ในการดำเนินชีวิต การใช้พลังงานและสารเคมีในชีวิตประจำวัน ผลกระทบทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การดูแลสุขภาพของตนเองและผู้อื่นองค์ประกอบในการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย อาหารเพื่อสุขภาพและการใช้ยาในชีวิตประจำวัน
- 4000109 วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ 3(3-0-6)
 Exercise Science for Health
 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา การตรวจสุขภาพและการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ความรู้เบื้องต้นกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา การพิจารณาคัดเลือกกิจกรรมการกีฬา การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกาย การป้องกันและการดูแลรักษาการบาดเจ็บที่เกิดจากการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โภชนาการกับการออกกำลังกาย
- 4000114 คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 3(3-0-6)
 Mathematics in Daily Life
 การให้เหตุผลเชิงตรรกะ การเก็บรวบรวม การนำเสนอ การวิเคราะห์และการแปลความหมายของข้อมูล ดอกเบี้ย ภาษี หุ้น การเช่าซื้อ การจำนอง การขายฝาก และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 5000110 พืชพรรณเพื่อชีวิต 3(3-0-6)
 Plant for Life
 ความเป็นมา ความสำคัญของโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี คุณค่าของพืชพรรณต่อชีวิต ความหลากหลายของพืชพรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างสรรพชีวิต ความเป็นไปแห่งมวลชีวิต วิถีธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ การอนุรักษ์และการพัฒนาพืชพรรณ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการใช้ประโยชน์จากพืชพรรณ
- 5000111 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3(3-0-6)
 Sufficiency Economy Philosophy

ความเป็นมา ความหมาย หลักการและขั้นตอนการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสืบสานแนวคิด รูปแบบ การประยุกต์ใช้ในโครงการพระราชดำริต่างๆ การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม การทำบัญชีครัวเรือน

- 5500101 เทคโนโลยีตามแนวพระราชดำริเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต 3(3-0-6)
Technology for Life Development under His Majesty Royal-Initiative
เทคโนโลยีตามแนวพระราชดำริ การน้อมนำมาใช้ในการดำรงชีวิต กระบวนการคิดและขั้นตอนวางแผนของโครงการ เทคโนโลยีกับภูมิปัญญาท้องถิ่น การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม บทบาทของเทคโนโลยีตามแนวพระราชดำริต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ข. หมวดวิชาเฉพาะด้าน
- 1) วิชาแกน
- 2031409 การเขียนแบบพื้นฐาน 3(2-2-5)
Basic Drafting
การเขียนแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ โดยเน้นให้รู้จักวิธีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์และการเก็บรักษา ฝึกปฏิบัติด้วยเทคนิคและอุปกรณ์ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะเป็นพื้นฐานในการออกแบบนิเทศศิลป์
- 2041101 การวาดเส้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ 3(2-2-5)
Drawing for Communication Design
การวาดเส้นเหมือนจริง และการวาดเส้นเฉพาะทาง ฝึกปฏิบัติเน้นทักษะการนำเสนอในวิชาชีพออกแบบ ภาพบุคคล ภาพสัตว์ ทิวทัศน์ สถาปัตยกรรม เป็นต้น โดยอาศัยหลักทัศนียวิทยา กายวิภาค วาดภาพด้วยเทคนิคและอุปกรณ์การวาดเส้นที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะไปสู่การสร้างสรรค์
- 2041401 ประวัติการออกแบบนิเทศศิลป์ 3(2-2-5)
History of Communication Design
ประวัติศาสตร์การออกแบบนิเทศศิลป์ สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยประวัติศาสตร์ แนวคิดและรูปแบบของงานออกแบบนิเทศศิลป์ที่ปรากฏและมีผลต่อการออกแบบนิเทศศิลป์ ประวัติการออกแบบนิเทศศิลป์ในประเทศไทยสมัยก่อนประวัติศาสตร์และสมัยประวัติศาสตร์
- 2041402 ทฤษฎีสีเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ 3(2-2-5)
Color Theory for Communication Design

ความเป็นมาของทฤษฎีสี คุณสมบัติของสี คุณลักษณะสี การรับรู้ปฏิกิริยาของสี จิตวิทยา และการสื่อความหมายของสี รวมถึงหลักการใช้สี ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการออกแบบ เน้นฝึกทักษะการใช้สีด้วยวิธีการต่าง ๆ การระบายสี การติดปะ

- 2042102 การถ่ายภาพเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ 3(2-2-5)
Photography for Communication Design
หลักการ และแนวคิดการถ่ายภาพ การใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัล การออกแบบแนวความคิด มุมมองภาพ การวางแผน การเขียนแบบร่าง ฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์และผลิตผลงาน การเลือกใช้อุปกรณ์การตกแต่งภาพให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานกราฟิก งานโฆษณา และมัลติมีเดีย
- 2042106 ประติมากรรมพื้นฐานเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ 3(2-2-5)
Basic Sculpture for Communication Design
ประติมากรรมพื้นฐาน เทคนิค วิธีการในการปฏิบัติงาน คุณสมบัติและลักษณะที่เหมาะสมของวัสดุที่นำมาสร้างงานประเภทต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์เพื่อเป็นพื้นฐานในการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานออกแบบนิเทศศิลป์
- 2042104 ศิลปะไทยเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ 3(2-2-5)
Thai Arts for Communication Design
ศิลปะไทยตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ไทยถึง ยุคประวัติศาสตร์ไทย สมัยทวารวดีสมัยศรีวิชัย สมัยลพบุรี-อุทอง สมัยล้านนา สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยรัตนโกสินทร์ ฝึกปฏิบัติวาดภาพด้วยเทคนิคและอุปกรณ์ที่หลากหลายโดยเน้นที่มาของรูปแบบศิลปะไทยสมัยต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพด้านการออกแบบนิเทศศิลป์
- 2042105 คอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อการออกแบบงานนิเทศศิลป์ 3(2-2-5)
Basic Computer for Communication Design
การนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบกราฟิก ขั้นตอนการ ออกแบบการหาข้อมูล ฝึกปฏิบัติการวาดเส้นกราฟิก การแต่งภาพสำหรับงานออกแบบนิเทศศิลป์ การจัดองค์ประกอบ การใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 2042203 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ 3(2-2-5)
Packaging Design
ความสำคัญ ประเภทของบรรจุภัณฑ์ วัสดุบรรจุภัณฑ์ หลักการออกแบบบรรจุภัณฑ์และฝึกปฏิบัติการออกแบบบรรจุภัณฑ์

- 2043901 ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ 3(3-0-6)
Introduction to Research Methodology for Communication Design
การค้นคว้า และปฏิบัติการระเบียบวิธีวิจัย ฝึกปฏิบัติการวางแผนงานวิจัย การรวบรวม
ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การตีความ และการเขียนรายงานการวิจัย ศึกษารูปแบบการใช้ภาษา
การอ้างอิงและบรรณานุกรม ตามระเบียบวิธีวิจัยให้เหมาะสมกับเนื้อหาทางการออกแบบ
- 2) วิชาเฉพาะด้านบังคับ
- 2031121 หลักการออกแบบโฆษณา 3(2-2-5)
Principles Advertising Design
ทฤษฎี หลักการ และกระบวนการออกแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความชำนาญใน
กระบวนการผลิต ฝึกปฏิบัติการออกแบบโฆษณา เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบโดยรวมของการโฆษณาทั้งใน
และนอกสถานที่
- 2031124 การออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ 3(2-2-5)
Marks and Symbolic Design
การออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ ที่ใช้ในกิจกรรมและสถานที่ต่าง ๆ โดยคำนึงถึง
หลักการ และการสื่อสารที่จำแนกตามผู้สละที่เหมาะสมของสื่อทัศนวัสดุในการสื่อสาร และ
ฝึกปฏิบัติงานการออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในงานออกแบบนิเทศศิลป์
- 2034416 การออกแบบเว็บไซต์ 3(2-2-5)
Web Design
โครงสร้างในการออกแบบเว็บไซต์ ฝึกปฏิบัติการสร้างเว็บไซต์บนระบบเครือข่าย
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเว็บไซต์ที่ทันสมัย ประยุกต์ใช้ได้
อย่างเหมาะสม
- 2042204 การออกแบบ 2 มิติ 3(2-2-5)
Two-dimension Design
การพัฒนาความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ 2 มิติ ฝึกปฏิบัติ การสร้าง
กระบวนการความคิดและความงาม การใช้ทัศนธาตุทางศิลปะและการออกแบบ จุด เส้น ระนาบ
รูปร่าง รูปทรง ลักษณะพื้นผิว สี น้ำหนัก พื้นที่ว่าง และหลักการออกแบบ เช่น ความกลมกลืน
การขัดแย้ง เอกภาพ จังหวะ ความสมดุล สัดส่วน
- 2042205 การออกแบบหนังสือ 3(2-2-5)
Book Design

ความสำคัญการออกแบบหนังสือ การจัดองค์ประกอบรูปเล่ม ระบบการพิมพ์ และ ฝึกปฏิบัติงานการออกแบบหนังสือในรูปแบบต่าง ๆ เพื่องานออกแบบนิเทศศิลป์

2042206	การออกแบบตัวอักษร
Typography Design
ความสำคัญการออกแบบตัวอักษร ประเภทตัวอักษร ฝึกปฏิบัติการออกแบบตัวอักษรไทย ตัวอักษรตะวันตก และการจัดเรียงตัวอักษรเพื่อใช้กับการออกแบบในงานนิเทศศิลป์	3(2-2-5)
2042303	หลักการออกแบบนิเทศศิลป์
Principles of Communication Design
ความสำคัญ พื้นฐานของการออกแบบนิเทศศิลป์ ประเภทของการออกแบบนิเทศศิลป์ เนื้อหาและส่วนประกอบของงานออกแบบนิเทศศิลป์ ฝึกปฏิบัติการนำไปใช้งานด้านการเผยแพร่ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์	3(2-2-5)
2043203	การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์
Graphic Design on Packaging
ความสำคัญเกี่ยวกับหลักการในการออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ ระบบการพิมพ์เพื่อ งานบรรจุภัณฑ์ ทฤษฎีการสื่อสารและหลักการตลาด ฝึกปฏิบัติการออกแบบกราฟิก ตราสัญลักษณ์ ตัวอักษร ภาพถ่าย ภาพประกอบบนภาชนะและบรรจุภัณฑ์ การสร้างภาพลักษณ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า	3(2-2-5)
2043204	การออกแบบสิ่งพิมพ์
Publication Design
ความสำคัญ ประเภท ระบบการพิมพ์ หลักการและจัดองค์ประกอบสิ่งพิมพ์ ฝึกปฏิบัติงานการออกแบบสิ่งพิมพ์ประเภทโปสเตอร์ แผ่นปลิว แผ่นพับ และนิตยสาร	3(2-2-5)
2043205	การออกแบบ 3 มิติ
Three-dimension Design
การออกแบบ 3 มิติ การพัฒนาความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ 3 มิติ ฝึกปฏิบัติการสร้างกระบวนการความคิดและความงาม รวมไปถึงการสื่อความหมายในงานออกแบบ และการสร้างสรรค์ผลงานด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์	3(2-2-5)
2044401	วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่นในงานนิเทศศิลป์
Culture and Local Identity in Communication Design	3(2-2-5)

ความสำคัญ ประวัติความเป็นมา ความเชื่อทางสังคม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ
 อัตลักษณ์ท้องถิ่นตามแหล่งเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในชุมชน ฝึกปฏิบัติการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไป
 ประยุกต์ใช้ในการงานออกแบบนิเทศศิลป์ที่นำเสนออัตลักษณ์ของท้องถิ่นในรูปแบบร่วมสมัย

2044901	การนำเสนอผลงานออกแบบนิเทศศิลป์
Presentation of Communication Design
ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิคการนำเสนอผลงาน การใช้สื่อ ทักษะการนำเสนอ
โดยวาจา การจัดแสดงเพื่อการถ่ายทอดแนวคิดในการออกแบบ การสร้างสรรค์ฝึกปฏิบัติการนำเสนอ
ผลงานต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาผลงาน และจัดนิทรรศการแสดงผลงานสู่สาธารณชน	3(2-2-5)
2044902	ศิลปนิพนธ์ออกแบบนิเทศศิลป์
Communication Design Thesis
การนำเสนอศิลปนิพนธ์นิเทศศิลป์ มีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ผ่านการ
วิเคราะห์ สังเคราะห์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อตอบปัญหาการได้มาซึ่งข้อพิสูจน์ เกิดองค์ความรู้ใหม่
หรือเพื่อสร้างสรรค์งานออกแบบและประดิษฐ์กรรมใหม่ที่ตรงตามวัตถุประสงค์แล้วนำเสนอผลงานสู่
สาธารณชน
3) วิชาเฉพาะด้านเลือก	4(2-2-5)
2021215	ภาพพิมพ์พื้นฐาน
Basic Print for
ภาพพิมพ์พื้นฐานทั่วไป ประเภท รูปแบบ กรรมวิธี คุณสมบัติ เพื่อให้เข้าใจ
ลักษณะเฉพาะทั่วไปของการพิมพ์ ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิค และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพิมพ์เบื้องต้น
ประเภทต่าง ๆ	3(2-2-5)
2033106	พื้นฐานการสร้างภาพยนตร์
Basics of Motion Picture
ความสำคัญทฤษฎี หลักการพื้นฐานการสร้างภาพยนตร์ และฝึกปฏิบัติการออกแบบด้วย
ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว กรรมวิธีการผลิตด้วยเทคนิค วัสดุ เครื่องมือต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อเป็น
พื้นฐานในการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสาขาวิชาชีพ	3(2-2-5)
2042201	ภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ
2D Animation
การใช้เทคโนโลยีการสร้างภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ ฝึกปฏิบัติกระบวนการสร้าง
ภาพเคลื่อนไหวและสื่อปฏิสัมพันธ์ วิธีการนำเสนอเรื่องจะใช้รูปภาพหรือลายเส้น 2 มิติ เพื่ออธิบายถึง
เนื้อเรื่องและความต่อเนื่องของเรื่องราว	3(2-2-5)
2042202	การออกแบบภาพประกอบ	3(2-2-5)

Illustration Design

ความสำคัญการเขียนภาพประกอบ เทคนิคกระบวนการ ฝึกปฏิบัติการวาดภาพระบายสี ภาพประกอบงานโฆษณา ภาพประกอบหนังสือ ภาพประกอบเรื่อง ตามจินตนาการนำไปใช้ในการ ออกแบบ

2042207	การออกแบบภาพเคลื่อนไหว
Motion Graphic Design
ความสำคัญการออกแบบภาพเคลื่อนไหว เทคนิคกระบวนการออกแบบภาพเคลื่อนไหว การใช้เทคนิคภาพและเสียง ฝึกปฏิบัติการการออกแบบภาพเคลื่อนไหวด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2-5)
2042301	สำนักไทยในการออกแบบ
Thai Awareness in Design
ความสำคัญรูปแบบ คุณค่า และความงามของศิลปะไทย ปลูกฝังจิตสำนึกศิลปะไทย ประยุกต์ใช้ในงานออกแบบที่สร้างความสัมพันธ์ตามเอกลักษณ์ความเป็นไทย	3(2-2-5)
2042302	การจัดการงานออกแบบนิเทศศิลป์
Communication Design Management
แนวคิดและรูปแบบแผนกลยุทธ์ธุรกิจ การวางแผนการตลาด กฎหมายธุรกิจ การฝึกปฏิบัติธุรกิจทางออกแบบนิเทศศิลป์ในรูปแบบบริษัทจำลอง และการออกแบบอิสระ การกำหนดราคา เพื่อเป็นพื้นฐานในการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสาขาวิชาชีพ	3(2-2-5)
2042402	ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียน
ASEAN Arts and Cultures
ความสำคัญของศิลปะและวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน อิทธิพล ความคิด ด้านรูปแบบ การสร้างสรรค์ เพื่อความรู้ความเข้าใจงานศิลปกรรม พัฒนาสู่งานออกแบบระหว่างชาติ บนพื้นฐานความเข้าใจในมิติของศิลปกรรมร่วมสมัย	3(2-2-5)
2043201	จิตรกรรมดิจิทัล
Digital Painting
ความสำคัญของจิตรกรรมดิจิทัล ฝึกปฏิบัติการวาดภาพจากจินตนาการ ถ่ายทอดเนื้อหา เรื่องราว เทคนิคต่าง ๆ ผสมผสานกับเทคโนโลยีและเครื่องมือในโปรแกรมคอมพิวเตอร์	3(2-2-5)
2043202	การออกแบบนิทรรศการและสภาพแวดล้อม	3(2-2-5)

Exhibition and Environmental Design

ความสำคัญออกแบบนิทรรศการ การเลือกใช้วัสดุ การกำหนดรูปแบบ แพนผัง บริเวณ
ตาแหน่ง ทิศทาง และหลักการออกแบบระบบป้ายสัญลักษณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับ
สิ่งแวดล้อม ฝึกปฏิบัติการออกแบบนิทรรศการ การแก้ไขปัญหาด้านการออกแบบที่สร้างความสัมพันธ์
ตามสภาพแวดล้อม

2043301	<p>การศึกษาอิสระในงานออกแบบนิเทศศิลป์</p> <p>Independent Study in Communication Design</p> <p>ความสำคัญพัฒนาแนวความคิดทางด้านนิเทศศิลป์ โดยนำเสนอโครงการ การศึกษาที่
สอดคล้องกับความถนัดหรือความสนใจเฉพาะบุคคล ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน พัฒนาการ
ทางความคิด เพื่อพัฒนาสู่ศิลปะนิพนธ์ออกแบบนิเทศศิลป์</p>	3(2-2-5)
	4) วิชาชีพ กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	
2043902	<p>การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์</p> <p>Preparation for Professional Experience in Communication Design</p> <p>ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนออกฝึกประสบการณ์
วิชาชีพในด้านการรับรู้ลักษณะโอกาสของการประกอบอาชีพ การพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ
เจตคติ แรงจูงใจ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับอาชีพการออกแบบนิเทศศิลป์ โดยการกระทำใน
สถานการณ์หรือรูปแบบซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชาชีพ</p>	1(0-2-1)
2044903	<p>การฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์</p> <p>Professional Experience in Communication Design</p> <p>ฝึกปฏิบัติงานตามสายงานนิเทศศิลป์ที่ผู้เรียนมีความถนัดและสนใจเป็นพิเศษเพิ่มพูน
ประสบการณ์วิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ นําผลจากการฝึกปฏิบัติงานไปประยุกต์ใช้ในการประกอบ
อาชีพได้</p> <p>กลุ่มวิชาสหกิจศึกษา</p>	6(0-36-0)
2043903	<p>การเตรียมความพร้อมสหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์</p> <p>Pre-cooperative Education for Communication Design</p> <p>ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนออกสหกิจศึกษาผู้เรียนมี
โอกาส ฝึกปฏิบัติงานในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ การพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ เจตคติ
แรงจูงใจ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับอาชีพการออกแบบนิเทศศิลป์ ในสถานการณ์หรือรูปแบบ
ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานในอาชีพ</p>	1(0-2-1)
2044904	สหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์ Cooperative Education for Communication Design	6(0-36-0)

สหกิจด้านนิเทศศิลป์ที่เน้นการปฏิบัติงานจริงในองค์กรผู้ใช้บัณฑิต (Work Based Learning) อย่างเป็นระบบ หรือการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน เรียนรู้ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานจริง เป็นการฝึกการประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี และเติมเต็มระหว่างความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนในห้องเรียนและการนำไปใช้ในชีวิตจริงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณกัญญา อังครตันไตร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดเตรียมการสอนของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยผลวิจัยพบว่า 1) นิสิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2) นิสิตที่เพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 3) นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) นิสิตที่ชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาเรียม นิลพันธุ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า 1) ด้านบริบทหลักสูตรพบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม และโครงสร้างหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สวนรายวิชาต่าง ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การจัดโครงสร้างของหลักสูตร และโครงสร้างรายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้อง และควรมีการปรับปรุงรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือก รายวิชาที่มีความเหมาะสมมาก คือ รายวิชาการวิจัยทางการศึกษา ควรเปิดวิชาเลือกเพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตร การสอน หรือการนิเทศที่ระบุเฉพาะระดับชั้นเรียน 2) ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่าโดยภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีทรัพยากรการเรียนรู้อาจารย์ผู้สอนหาความรู้ที่ตอบสนองต่อการสืบค้นหาความรู้ ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้เพียงพอสำหรับการสอนและการให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ 3) ด้านกระบวนการ พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีบรรยากาศการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการปฏิบัติการวิจัยทางด้านหลักสูตรและการนิเทศนักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีการประเมินความก้าวหน้าและพัฒนาการ 4) ด้านผลผลิต โดยภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คือมีความรู้ความเข้าใจและเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการนิเทศ มีความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นศึกษานิเทศก์ นักพัฒนาหลักสูตร ฝ่ายวิชาการของสถานศึกษา ผู้สอนมีคุณธรรมในวิชาชีพมีความสามารถในการศึกษาคนควาวิจัยด้านการศึกษาหลักสูตรและการนิเทศ และ 5) ด้านผลกระทบ พบว่าโดยภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติงาน และวิชาชีพของตนเอง สามารถประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีทางด้านหลักสูตรและการนิเทศไปพัฒนางาน มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภาวะความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ ทักษะการสื่อสาร และเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมและ

เทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอน มีความรับผิดชอบต่องาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดและขยายผลให้ผู้อื่นได้

วราทัศน์ วัฒนชีวินปกรณ์ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า 1) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคะแนนการประเมินในภาพรวม และรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ดี โดยรายด้านทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตของหลักสูตร 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่แตกต่างกัน

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง, ดวงหทัย โยมไชยะวงศ์ และคณะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา พบว่า 1) ผลการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม ในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งประกอบด้วยแผนการดำเนินงานของภาควิชา/สาขาวิชา และจุดแข็งและจุดอ่อน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหา คุณสมบัติของผู้เรียน และการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของคณาจารย์/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และงบประมาณในการผลิตบัณฑิต พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการ ทั้งในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนรู้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน การให้บริการสนับสนุน และการบริหารหลักสูตร พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 4) ผลการประเมินด้านผลผลิต นักศึกษาทั้งสองรุ่นจบการศึกษาตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีงานทำคิดเป็นร้อยละ 93.33 และทำงานตรงสาขาร้อยละ 86.67 และผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่าคุณลักษณะบัณฑิตในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และ 5) ผลการประเมินด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะบัณฑิตที่ปฏิบัติงานหรือศึกษาต่อในหน่วยงาน ผลงานปฏิบัติงานของบัณฑิต และความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิต พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

กรภััสสร อินทรบำรุง (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า 1) ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) สภาวะแวดล้อมในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องแผนการดำเนินงานของสาขาวิชา อาจารย์ในสาขาวิชาและภาควิชาควรมีการแผนงานพัฒนาอาจารย์โดยการเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้เพียงพอ จุดแข็งของสาขา คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ส่วนจุดอ่อนของสาขา คือ สาขาที่มีจำนวนอาจารย์น้อย ไม่เพียงพอต่อภาระงานสอนเนื่องจากเป็นสาขาที่เปิดใหม่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยนำเข้าในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า องค์ประกอบย่อยได้รับคะแนนประเมินระดับมาก เช่น คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของอาจารย์/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีข้อเสนอแนะสำหรับบางองค์ประกอบย่อย ได้แก่ ควรเพิ่มจำนวนวัสดุอุปกรณ์สำหรับการค้นคว้า เช่น คอมพิวเตอร์ และ

ระบบงานอินเทอร์เน็ต 3) ด้านกระบวนการ (Process) กระบวนการในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกองค์ประกอบย่อยของการประเมิน ได้รับคะแนนประเมินระดับมาก ได้แก่ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการให้บริการและการสนับสนุน มีข้อเสนอแนะคือ ควรจัดให้มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตั้งแต่ภาคการศึกษาต้น 4) ด้านผลผลิต (Product) ผลผลิตในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและคุณลักษณะของบัณฑิต แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นอย่างดี เห็นได้จากภาพการณ์งานทำของบัณฑิต นอกจากนี้ ผู้ใช้บัณฑิตยังแสดงระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตในระดับมากทุกด้าน 5) ด้านผลกระทบ (Impact) กระทบในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตในระดับมาก มีข้อเสนอแนะ คือ บัณฑิตควรประเมินผลงานของตนเองและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

รัตนศิริ เข้มราช, ประพาศน์ พฤทธิประภา, ดารณี ภูววรรณ และจันทร์พนิต สุระศิลป์ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นภาษาโลก พบว่า 1) หลักสูตรได้มาตรฐาน สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) โดยผ่านเกณฑ์ประเมินตัวบ่งชี้บังคับ และตัวบ่งชี้ร่วม รวมทั้งสิ้น 12 ตัวบ่งชี้ 2) หลักสูตรมีผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา (IQA) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ทั้ง 12 ข้อ 3) ผลการประเมินตามแนวคิด CIPP Model 3.1) ด้านบริบทของหลักสูตร นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอน คือ (1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (2) แผนการจัดการศึกษา (3) ความทันสมัยของหลักสูตร และ (4) เนื้อหารายวิชา มีความเหมาะสม สอดคล้อง และทันสมัย แต่ยังคงต้องปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น 3.2) ปัจจัยนำเข้า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับกับอาจารย์ผู้สอน คือ (1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ สิ่งสนับสนุนต่าง ๆ มีความเพียงพอ เหมาะสม (2) นิสิตและกระบวนการคัดเลือกนิสิต นิสิตมีพื้นฐานที่แตกต่างหลากหลาย การปรับพื้นฐานทักษะการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและ (3) อาจารย์ผู้สอน มีคุณภาพสามารถปรับการสอนให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน แต่ควรเพิ่มเติมทรัพยากรสารสนเทศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น 3.3) กระบวนการ อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อกระบวนการบริหารหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับนิสิตมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด โดยนิสิตมีความต้องการการเรียนเสริมด้านทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากพื้นฐานภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้เรียนมีความหลากหลาย และผู้สอนได้เน้นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม สร้างพื้นฐานและผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้เหมือนกัน รวมทั้งการสอนเสริมตามความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน 3.4) ผลผลิต นิสิตมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของนิสิตที่ได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ใช้มหาวิทยาลัยมีความพึงพอใจต่อมหาบัณฑิตใหม่ อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน สอดคล้องกับความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอน คือ (1) รายวิชาที่เรียนตามหลักสูตรเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ (2) ประสบการณ์จากการเรียนและการวิจัยที่ได้รับการพัฒนานำมาปรับใช้ในการทำงานได้ (3) ทักษะด้านภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตร ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความเหมาะสมในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557
2. เพื่อศึกษาภาวะการปฏิบัติงานของบัณฑิตหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

โดยคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการประเมินครั้งนี้ประกอบด้วย

1. นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ที่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน
2. อาจารย์ผู้สอน ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ และอาจารย์หลักสูตรอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 20 คน
3. ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 14 คน
4. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อประเมินผลหลักสูตร โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรศิลปะบัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

1.2 สร้างแบบสอบถามประเมินหลักสูตร 3 ฉบับ โดยฉบับที่ 1 เพื่อใช้สอบถามนักศึกษา สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ และอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์หลักสูตรอื่นๆ และ ฉบับที่ 1 กับ 3 เพื่อใช้สอบถามบัณฑิตสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2561 และ ฉบับที่ 2 เพื่อใช้สอบถามผู้ใช้บัณฑิต

1.3 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม จากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความเชี่ยวชาญ พิจารณาให้ความเห็นชอบเครื่องมือและปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำไปใช้จริง

1.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลตามจำนวนประชากรและตัวอย่าง

2. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม และแนวคำถาม สำหรับการประเมิน ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามประเมินหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร/โครงสร้างหลักสูตร/รายวิชาของ

หลักสูตร

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามว่ารายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือประโยชน์ต่อหลักสูตรอยู่ในระดับใด ดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ว่าเหมาะสมหรือไม่ สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในยุคปัจจุบันหรือไม่

1. เพื่อให้บัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะ หลักการทางด้านออกแบบนิเทศศิลป์ สามารถคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ และบูรณาการองค์ความรู้ทางด้านการออกแบบนิเทศศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศชาติ และระดับสากลได้

2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพิเศษด้านกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการออกแบบ

3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรจากธรรมชาติ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสากล

โครงสร้างหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนหรือไม่ หรือคิดว่าควรปรับปรุง

1. จำนวนหน่วยกิต โดยรวม 137 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิต

3.1 กลุ่มวิชาเนื้อหาแกน 30 หน่วยกิต

3.2 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน 64 หน่วยกิต

- บังคับ 40 หน่วยกิต
- เลือก 24 หน่วยกิต

3.3 กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 7 หน่วยกิต

4. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

รายวิชาหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ หรือควรปรับปรุง และได้นำไปใช้ประโยชน์หรือไม่ เพื่อนำไปปรับปรุงในรายวิชา ให้สอดคล้องกับความต้องการของบัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

	4.1 รหัสวิชา 2031409	การเขียนแบบพื้นฐาน
	4.2 รหัสวิชา 2041101	การวาดเส้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์
	4.3 รหัสวิชา 2041401	ประวัติการออกแบบนิเทศศิลป์
	4.4 รหัสวิชา 2041402	ทฤษฎีสีเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์
	4.5 รหัสวิชา 2042102	การถ่ายภาพเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์
	4.6 รหัสวิชา 2042106	ประติมากรรมพื้นฐานเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์
	4.7 รหัสวิชา 2042104	ศิลปะไทยเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์
	4.8 รหัสวิชา 2042105	คอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อการออกแบบงานนิเทศศิลป์
ศิลป์	4.9 รหัสวิชา 2042203	การออกแบบบรรจุภัณฑ์
	4.10 รหัสวิชา 2043901	ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์
ศิลป์	4.11 รหัสวิชา 2031121	หลักการออกแบบโฆษณา
	4.12 รหัสวิชา 2031124	การออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์
	4.13 รหัสวิชา 2034416	การออกแบบเว็บไซต์
	4.14 รหัสวิชา 2042204	การออกแบบ 2 มิติ
	4.15 รหัสวิชา 2042205	การออกแบบหนังสือ
	4.16 รหัสวิชา 2042206	การออกแบบตัวอักษร
	4.17 รหัสวิชา 2042303	หลักการออกแบบนิเทศศิลป์
	4.18 รหัสวิชา 2043203	การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์
	4.19 รหัสวิชา 2043204	การออกแบบสิ่งพิมพ์
	4.20 รหัสวิชา 2043205	การออกแบบ 3 มิติ
	4.21 รหัสวิชา 2044401	วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่นในงานนิเทศศิลป์
	4.22 รหัสวิชา 2044901	การนำเสนอผลงานออกแบบนิเทศศิลป์
	4.23 รหัสวิชา 2044902	ศิลปนิพนธ์ออกแบบนิเทศศิลป์
	4.24 รหัสวิชา 2042201	ภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ
	4.25 รหัสวิชา 2042202	การออกแบบภาพประกอบ
	4.26 รหัสวิชา 2042207	การออกแบบภาพเคลื่อนไหว

- 4.27 รหัสวิชา 2042301 สำนักไทยในการออกแบบ
 4.28 รหัสวิชา 2042402 ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียน
 4.29 รหัสวิชา 2043201 จิตรกรรมดิจิทัล
 4.30 รหัสวิชา 2043202 การออกแบบนิทรรศการและสภาพแวดล้อม
 4.31 รหัสวิชา 2043301 การศึกษาอิสระในงานออกแบบนิเทศศิลป์
 4.32 รหัสวิชา 2043902 การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบ

นิเทศศิลป์

- 4.33 รหัสวิชา 2044903 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์
 3.34 รหัสวิชา 2043903 การเตรียมความพร้อมสหกิจศึกษาทางออกแบบ

นิเทศศิลป์

4.35 รหัสวิชา 2044904 สหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์
 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและข้อเสนอแนะทั่วไป
 ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (Multiple Choice) และ
 แบบสอบถามปลายเปิด (Open end)

1. ท่านพบปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอย่างไรบ้าง
2. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรอย่างไรบ้าง

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามจากความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถทางวิชาการ/ด้านความรู้ความสามารถพื้นฐาน/
 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิตและข้อมูลเสนอแนะทั่วไป

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามภาวะการมีงานทำของบัณฑิต แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานและข้อเสนอแนะทั่วไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามฉบับที่ 1 - 3 จากการประเมินนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษา คณาจารย์ในหลักสูตร และหลักสูตรอื่น ๆ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตที่จบการศึกษา ตามจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 2 การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร/โครงสร้างหลักสูตร/รายวิชาของหลักสูตร โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล ใช้หลักการในการแปลค่าของระดับความต้องการดังนี้

4.50 - 5.00	มีความสอดคล้องกับความต้องการมากที่สุด
3.50 - 4.49	มีความสอดคล้องกับความต้องการมาก
2.50 - 3.49	มีความสอดคล้องกับความต้องการปานกลาง
1.50 - 2.49	มีความสอดคล้องกับความต้องการน้อย
1.00 - 1.49	มีความสอดคล้องกับความต้องการน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและข้อเสนอแนะทั่วไป โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด (Open end)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการประเมินเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการศึกษาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
4. ผลการศึกษาภาวการณ์มีงานทำของบัณฑิต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลผู้ประเมิน	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	20	23.81
นักศึกษาปัจจุบัน	40	47.62
ผู้ใช้บัณฑิต	14	16.67
บัณฑิต	10	11.90
รวม	84	100

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ นักศึกษาปัจจุบัน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมา คือ อาจารย์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และบัณฑิต จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร

ตารางที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เพื่อให้บัณฑิตให้มีความรู้ ทฤษฎี หลักการทางด้านออกแบบนิเทศศิลป์ สามารถคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ และบูรณาการองค์ความรู้ทางการออกแบบนิเทศศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศชาติ และระดับสากลได้	4.47	.62	มาก
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพิเศษด้านกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการออกแบบ	4.63	.49	มากที่สุด
3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรจากธรรมชาติ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสากล	4.50	.62	มาก
เฉลี่ยรวม	4.53	.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-2 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) วัตถุประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพิเศษด้านกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการออกแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมาคือ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรจากธรรมชาติ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสากล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) และเพื่อให้บัณฑิตให้มีความรู้ ทฤษฎี หลักการทางด้านออกแบบนิเทศศิลป์ สามารถคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ และบูรณาการองค์ความรู้ทางการออกแบบนิเทศศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศชาติ และระดับสากลได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$)

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จำนวนหน่วยกิต โดยรวม 137 หน่วยกิต	4.35	.68	มาก
2. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต	4.22	.72	มาก
3. หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิต			
3.1 กลุ่มวิชาเนื้อหาแกน 30 หน่วยกิต			
3.2 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน 64 หน่วยกิต			
- บังคับ 40 หน่วยกิต			
- เลือก 24 หน่วยกิต			
3.3 กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 7 หน่วยกิต	4.38	.69	มาก
4. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต	4.08	.85	มาก
เฉลี่ยรวม	4.26	.70	มาก

จากตารางที่ 4-3 พบว่ามีความคิดเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) โครงสร้างหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมา คือ จำนวนหน่วยกิต โดยรวม 137 หน่วยกิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$), หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) และหมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$)

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเหมาะสมของเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตร

รายวิชาของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. รหัสวิชา 2031409 การเขียนแบบพื้นฐาน	4.35	.68	มาก
2. รหัสวิชา 2041101 การวาดเส้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	4.42	.62	มาก
3. รหัสวิชา 2041401 ประวัติการออกแบบนิเทศศิลป์	4.30	.74	มาก
4. รหัสวิชา 2041402 ทฤษฎีสีเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	4.40	.67	มาก
5. รหัสวิชา 2042102 การถ่ายภาพเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	4.50	.54	มาก
6. รหัสวิชา 2042106 ประติมากรรมพื้นฐานเพื่อการออกแบบฯ	4.28	.72	มาก

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

รายวิชาของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
7. รหัสวิชา 2042104 ศิลปะไทยเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์	4.33	.75	มาก
8. รหัสวิชา 2042105 คอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อการออกแบบงาน นิเทศศิลป์	4.38	.69	มาก
9. รหัสวิชา 2042203 การออกแบบบรรจุภัณฑ์	4.45	.62	มาก
10. รหัสวิชา 2043901 ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเพื่อการออกแบบ นิเทศศิลป์	4.50	.57	มาก
11. รหัสวิชา 2031121 หลักการออกแบบโฆษณา	4.47	.65	มาก
12. รหัสวิชา 2031124 การออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์	4.47	.60	มาก
13. รหัสวิชา 2034416 การออกแบบเว็บไซต์	4.43	.62	มาก
14. รหัสวิชา 2042204 การออกแบบ 2 มิติ	4.45	.65	มาก
15. รหัสวิชา 2042205 การออกแบบหนังสือ	4.50	.57	มาก
16. รหัสวิชา 2042206 การออกแบบตัวอักษร	4.40	.64	มาก
17. รหัสวิชา 2042303 หลักการออกแบบนิเทศศิลป์	4.37	.66	มาก
18. รหัสวิชา 2043203 การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์	4.48	.62	มาก
19. รหัสวิชา 2043204 การออกแบบสิ่งพิมพ์	4.43	.62	มาก
20. รหัสวิชา 2043205 การออกแบบ 3 มิติ	4.43	.62	มาก
21. รหัสวิชา 2044401 วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่นในงานนิเทศ ศิลป์	4.32	.62	มาก
22. รหัสวิชา 2044901 การนำเสนอผลงานออกแบบนิเทศศิลป์	4.48	.60	มาก
23. รหัสวิชา 2044902 ศิลปนิพนธ์ออกแบบนิเทศศิลป์	4.47	.60	มาก
24. รหัสวิชา 2042201 ภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ	4.47	.60	มาก
25. รหัสวิชา 2042202 การออกแบบภาพประกอบ	4.47	.57	มาก
26. รหัสวิชา 2042207 การออกแบบภาพเคลื่อนไหว	4.43	.62	มาก
27. รหัสวิชา 2042301 สำนักไทยในการออกแบบ	4.30	.70	มาก
28. รหัสวิชา 2042402 ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียน	4.47	.62	มาก
29. รหัสวิชา 2043201 จิตรกรรมดิจิทัล	4.47	.62	มาก
30. รหัสวิชา 2043202 การออกแบบนิทรรศการและสภาพแวดล้อม	4.42	.62	มาก

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

รายวิชาของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
31. รหัสวิชา 2043301 การศึกษาอิสระในงานออกแบบนิเทศศิลป์	4.48	.60	มาก
32. รหัสวิชา 2043902 การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบ นิเทศศิลป์	4.43	.65	มาก
33. รหัสวิชา 2044903 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์	4.53	.57	มากที่สุด
34. รหัสวิชา 2043903 การเตรียมความพร้อมสหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์	4.45	.62	มาก
35. รหัสวิชา 2044904 สหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์	4.42	.65	มาก
เฉลี่ยรวม	4.43	.60	มาก

จากตารางที่ 4-4 พบว่า มีความคิดเห็นว่ารายวิชาในสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นว่ารายวิชาในสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์ทั้งหมดอยู่ในมากที่สุด ได้แก่ รหัสวิชา 2044903 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์ ($\bar{X} = 4.53$), รหัสวิชา 2043901 ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ ($\bar{X} = 4.50$) และรหัสวิชา 2043203 การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์, รหัสวิชา 2044901 การนำเสนอผลงานออกแบบนิเทศศิลป์, รหัสวิชา 2043301 การศึกษาอิสระในงานออกแบบนิเทศศิลป์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ตารางที่ 4-5 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ในภาพรวม

รายการ	ผลการประเมินบัณฑิตรวมทุกด้าน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต	4.09	.72	มาก
2. ความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต	4.06	.81	มาก
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต	4.56	.64	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.58	.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายได้แล้ว ด้านที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมา คือ ความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$)

ตารางที่ 4-6 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต

ความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต	ความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความรู้ทักษะในสาขาวิชาเอก	4.43	.51	มาก
2. ความรู้ทักษะในด้านภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน	3.57	.76	มาก
3. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน	4.21	.58	มาก
4. ทักษะในการสื่อสาร (การพูด การเขียน การแสดงออกต่อผู้ร่วมงาน)	3.93	.73	มาก
5. ทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์	4.29	.73	มาก
เฉลี่ยรวม	4.09	.72	มาก

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บัณฑิตมีความรู้ทักษะในสาขาวิชาเอก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$), มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

คอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) และมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

ตารางที่ 4-7 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต

ความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต	ความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะความเป็นผู้นำ	3.71	.83	มาก
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.93	.83	มาก
3. ความใฝ่รู้	4.00	.68	มาก
4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	3.86	.86	มาก
5. ความสามารถในการแก้ปัญหา	4.00	.88	มาก
6. ทักษะในการทำงานเป็นทีม	4.71	.47	มาก
7. ความสามารถด้านการบริหารคน	3.71	.83	มาก
8. การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง	4.29	.83	มาก
9. ความคิดสร้างสรรค์	4.29	.73	มาก
เฉลี่ยรวม	4.06	.81	มาก

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บัณฑิตมีทักษะในการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.71$) มีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง และความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) มีความใฝ่รู้ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) มีลักษณะความเป็นผู้นำ และมีความสามารถด้านการบริหารคน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต

คุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต	แสดงผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความซื่อสัตย์สุจริต	4.57	.65	มากที่สุด
2. การตรงต่อเวลา	4.43	.76	มาก
3. ความมีวินัย	4.50	.65	มาก
4. ความมีน้ำใจ	4.64	.50	มากที่สุด

5. ความขยันอดทน	4.57	.65	มากที่สุด
6. ความมุ่งมั่นในการทำงาน	4.57	.65	มากที่สุด
7. ความอ่อนน้อมถ่อมตน	4.57	.76	มากที่สุด
8. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.64	.63	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.56	.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บัณฑิตมีคุณธรรมจริยธรรมด้าน ความมีน้ำใจ และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต, ความขยันอดทน, ความมุ่งมั่นในการทำงาน และ ความอ่อนน้อมถ่อมตน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) ด้านการตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 4.43$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

ตารางที่ 4-9 แสดงร้อยละภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การทำงาน		
- ก่อนสำเร็จการศึกษา	0	0.00
- หลังสำเร็จการศึกษา	8	80.00
- ไม่แสดงความคิดเห็น	2	20.00
รวม	10	100.00
2. มีงานทำในปัจจุบัน		
- มี	7	70.00
- ไม่มี	3	30.00
- ศึกษาต่อ	0	0.00
รวม	10	100.00
3. ระยะเวลาในการหางานทำ		
- น้อยกว่า 6 เดือน	10	100.00
- 6 เดือน หรือ 1 ปี	0	0.00
- มากกว่า 1 ปี	0	0.00
รวม	10	100.00
4. ประเภทของงาน		
- ข้าราชการ/พนักงาน/รัฐวิสาหกิจ	0	0.00
- ลูกจ้างประจำ	0	0.00

- ลูกจ้างชั่วคราว	0	0.00
- พนักงานบริษัท	5	50.00
- อาชีพอิสระ	3	30.00
- ธุรกิจส่วนตัว	2	20.00
รวม	10	100.00
5. หน่วยงานสังกัด		
- รัฐบาล	0	0.00
- รัฐวิสาหกิจ	0	0.00
- เอกชน	5	50.00
- อิสระ	3	30.00
- อื่น ๆ	2	20.00
รวม	10	100.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
6. มีลักษณะงาน		
- ด้านการศึกษา	2	20.00
- ด้านออกแบบ/ดีไซน์เนอร์	5	50.00
- ด้านประชาสัมพันธ์	0	0.00
- ด้านธุรกิจส่วนตัว	3	30.00
- ด้านบริการจัดการ	0	0.00
- อื่น ๆ	0	0.00
รวม	10	100.00
7. ทำงานตรงสาขา		
- ตรง	4	40.00
- ตรงบางส่วน	6	60.00
- ไม่ตรง	0	0.00
- ไม่ระบุ	0	0.00
- อื่น ๆ	0	0.00
รวม	10	100.00
8. ความรู้ความสามารถพิเศษ		
- ด้านภาษา	0	0.00
- ด้านคอมพิวเตอร์	5	50.00

- ด้านออกแบบ	3	30.00
- อื่น ๆ	2	20.00
รวม	10	100.00
9. ใช้วุฒิการศึกษา		
- ใช้วุฒิการศึกษา ม.6	0	0.00
- ใช้วุฒิการศึกษา ปวช./ปวส.	0	0.00
- ใช้วุฒิการศึกษาปริญญาตรี	10	100.00
- ไม่ได้ใช้วุฒิการศึกษา	0	0.00
รวม	10	100.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
10. การนำความรู้ความสามารถไปใช้		
- มากที่สุด	7	70.00
- มาก	3	30.00
- ปานกลาง	0	0.00
- น้อย	0	0.00
- น้อยที่สุด	0	0.00
- ไม่ได้ใช้	0	0.00
รวม	10	100.00
11. ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต		
- ความรู้ความสามารถในสาขาไม่เพียงพอ	3	30.00
- ด้านคอมพิวเตอร์	4	40.00
- ความสามารถในการปรับตัว	2	20.00
- ความอดทน ขยันสู้งาน	1	10.00
- เกิดทัศนคติทางลบกับงาน	0	0.00
- ด้านภาษา	0	0.00
- อื่น ๆ	0	0.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 4-9 พบว่า บัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สามารถมีทำงานหลังสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80.00 บัณฑิตมีงานทำในปัจจุบัน ร้อยละ 70.00 บัณฑิตสามารถหางานทำในระยะเวลาน้อยกว่า 6 เดือน ร้อยละ 100 บัณฑิตทำงานประเภทของงาน ได้แก่ พนักงานบริษัท ร้อยละ 50 อาชีพอิสระ ร้อยละ 30 และทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 20 บัณฑิตอยู่หน่วยงานเอกชน ร้อยละ 50 บัณฑิตทำงานในลักษณะงานด้านออกแบบดีไซน์เนอร์ ร้อยละ 50 ทำธุรกิจส่วนตัว

ร้อยละ 30 และด้านการศึกษา ร้อยละ 20 บัณฑิตทำงานตรงสาขา ร้อยละ 40 ตรงบางส่วน ร้อยละ 60 บัณฑิตใช้ความรู้ความสามารถพิเศษในด้านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 50 ด้านออกแบบ ร้อยละ 30 บัณฑิตใช้วุฒิการศึกษาปริญญาตรีในการสมัครงาน ร้อยละ 100 บัณฑิตการนำความรู้ความสามารถไปใช้มากที่สุด ร้อยละ 70 และบัณฑิตนำความสามารถในการปฏิบัติงานด้านคอมพิวเตอร์ไปใช้ ร้อยละ 40

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

1. บางวิชามีความซ้ำซ้อน เช่น บรรจุภัณฑ์ และออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ น่าจะอยู่รวมกัน หรือ ชื่อรายวิชา อาจเขียนกว้างๆแต่ให้ไปอธิบายในคำอธิบายรายวิชาเพื่อให้เวลาเขียนตำราเอกสารประกอบไม่ยุ่งยากไป
2. การปรับปรุงเพิ่มจากฝึกประสบการณ์วิชาชีวะมีการฝึกสหกิจศึกษาและหลักสูตรWIL
3. รายวิชาการถ่ายภาพ และภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญในงานออกแบบนิเทศศิลป์ และปัจจุบัน creative thinking / มโนทัศน์ทางการออกแบบนิเทศศิลป์ มีส่วนสำคัญมากในการทำงาน ควรเพิ่มส่วนนี้ในหลักสูตร เพื่อให้บัณฑิตมีความคิดสร้างสรรค์สามารถต่อยอดและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ได้ไม่เพียงเน้นทักษะฝีมือ และควรรวมรายวิชาที่ใกล้เคียงเข้าไว้ด้วยกันหรือพัฒนาให้แตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปี พ.ศ. 2557” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลอภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาความเหมาะสมในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปี พ.ศ. 2557

1.2 เพื่อศึกษาภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิตหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

2. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 84 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม 3 ฉบับ จำนวน 3 ตอน โดยลักษณะของแบบสอบถามคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน ตอนที่ 2 การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร/โครงสร้างหลัก/รายวิชา ของหลักสูตร ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและข้อเสนอแนะทั่วไป และได้เก็บรวบรวมข้อมูลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และเก็บข้อมูลนักศึกษาปัจจุบัน และอาจารย์ในหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เมื่อรวบรวมแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แล้วนำเสนอในรูปตารางคำอธิบายและแปลผล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร/โครงสร้างหลักสูตร/รายวิชา ของหลักสูตร นำเสนอโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและข้อเสนอแนะทั่วไป การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ นักศึกษาปัจจุบัน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมา คือ อาจารย์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และบัณฑิต จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร

2.1 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด วัตถุประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพิเศษด้านกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการออกแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรจากธรรมชาติ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสากลอยู่ในระดับมาก และเพื่อให้บัณฑิตให้มีความรู้ ทฤษฎี หลักการทางด้านออกแบบนิเทศศิลป์ สามารถคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ และบูรณาการองค์ความรู้ทางการออกแบบนิเทศศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศชาติ และระดับสากลได้ อยู่ในระดับมาก

2.2 ความเหมาะสมของโครงสร้างของหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โครงสร้างหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิตอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ จำนวนหน่วยกิต โดยรวม 137 หน่วยกิตอยู่ในระดับมาก, หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิตอยู่ในระดับมาก และหมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิตอยู่ในระดับมาก

2.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาของหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นว่ารายวิชาในสาขาสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์ทั้งหมดอยู่ในมากที่สุด ได้แก่ รหัสวิชา 2044903 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์, รหัสวิชา 2043901 ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ และรหัสวิชา 2043203 การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์, รหัสวิชา 2044901 การนำเสนอผลงานออกแบบนิเทศศิลป์, รหัสวิชา 2043301 การศึกษาอิสระในงานออกแบบนิเทศศิลป์ อยู่ในระดับมาก

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายได้แล้ว ด้านที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต อยู่ในระดับมาก และความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้าน ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

3.1 ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บัณฑิตมีความรู้ทักษะในสาขาวิชาเอก อยู่ในระดับมาก, มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมาก และมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บัณฑิตมีทักษะในการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก มีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง และความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก มีความใฝ่รู้ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับมาก ความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับมาก มี

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ อยู่ในระดับมาก มีลักษณะความเป็นผู้นำ และมีความสามารถด้านการบริหารคน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.3 ด้านคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บัณฑิตมีคุณธรรมจริยธรรมด้าน ความมีน้ำใจ และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต, ความขยันอดทน, ความมุ่งมั่นในการทำงาน และความอ่อนน้อมถ่อมตน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับมาก ด้านการตรงต่อเวลา ตามลำดับ

4. ผลการศึกษาภาวการณ์มีงานทำของบัณฑิต พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ สามารถมีทำงานหลังสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80.00 บัณฑิตมีงานทำในปัจจุบัน ร้อยละ 70.00 บัณฑิตสามารถหางานทำในระยะเวลาน้อยกว่า 6 เดือน ร้อยละ 100 บัณฑิตทำงานประเภทของงาน ได้แก่ พนักงานบริษัท ร้อยละ 50 อาชีพอิสระ ร้อยละ 30 และทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 20 บัณฑิตอยู่หน่วยงานเอกชน ร้อยละ 50 บัณฑิตทำงานในลักษณะงานด้านออกแบบดีไซน์เนอร์ ร้อยละ 44.4 ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 30 และด้านการศึกษา ร้อยละ 20 บัณฑิตทำงานตรงสาขา ร้อยละ 40 9 ตรงบางส่วน ร้อยละ 60 บัณฑิตใช้ความรู้ความสามารถพิเศษในด้านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 50 ด้านออกแบบ ร้อยละ 30 บัณฑิตใช้วุฒิการศึกษาปริญญาตรีในการสมัครงาน ร้อยละ 100 บัณฑิตการนำความรู้ความสามารถไปใช้มากที่สุด ร้อยละ 70 และบัณฑิตนำความสามารถในการปฏิบัติงานด้านคอมพิวเตอร์ไปใช้ ร้อยละ 40

อภิปรายผล

1. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร

1.1 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนศิริ เข้มราช, ประพาศน์ พงษ์ธิประภา, ดารณี ภูมวรรณ และ จันทร์พนิต สุระศิลป์ (2558) ที่พบว่า หลักสูตรได้มาตรฐาน สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) โดยผ่านเกณฑ์ประเมินตัวบ่งชี้บังคับ และตัวบ่งชี้ร่วม รวมทั้งสิ้น 12 ตัวบ่งชี้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับการวิจัยของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2555) ที่พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม และโครงสร้างหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สวนรายวิชาต่าง ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การจัดโครงสร้างของหลักสูตร และโครงสร้างรายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้อง และควรมีการปรับปรุงรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือก รายวิชาที่มีความเหมาะสมมาก คือ รายวิชาการวิจัยทางการศึกษา ควรเปิดวิชาเลือกเพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตร การสอน หรือการนิเทศที่ระบุเฉพาะระดับชั้นเรียน

1.2 ความเหมาะสมของโครงสร้างของหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2555) ที่พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม และโครงสร้างหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สวนรายวิชาต่าง ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การจัดโครงสร้างของหลักสูตร และโครงสร้างรายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้อง และควรมีการปรับปรุงรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือก รายวิชาที่มีความเหมาะสมมาก คือ รายวิชาการวิจัยทางการศึกษา ควรเปิดวิชาเลือกเพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตร

การสอน หรือการนิเทศที่ระบุเฉพาะระดับชั้นเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร, ประณัฐ กิจรุ่งเรือง, ดวงหทัย โสมไชยะวงศ์ และคณะ (2556) ที่พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหา คุณสมบัติของผู้เรียน และการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของคณาจารย์/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และงบประมาณในการผลิตบัณฑิต พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก

1.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาของหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของมาเรียม นิลพันธุ์ (2555) ที่พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม และโครงสร้างหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอนรายวิชาต่าง ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การจัดโครงสร้างของหลักสูตร และโครงสร้างรายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้อง และควรมีการปรับปรุงรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือก รายวิชาที่มีความเหมาะสมมาก คือ รายวิชาการวิจัยทางการศึกษา ควรเปิดวิชาเลือกเพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน หรือการนิเทศที่ระบุเฉพาะระดับชั้นเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร, ประณัฐ กิจรุ่งเรือง, ดวงหทัย โสมไชยะวงศ์ และคณะ (2556) ที่พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหา คุณสมบัติของผู้เรียน และการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของคณาจารย์/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และงบประมาณในการผลิตบัณฑิต พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก

3. ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของกรภััสสร อินทรบำรุง (2558), อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร, ประณัฐ กิจรุ่งเรือง, ดวงหทัย โสมไชยะวงศ์ และคณะ (2556) ที่พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอน คือ (1) รายวิชาที่เรียนตามหลักสูตรเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ (2) ประสบการณ์จากการเรียนและการวิจัยที่ได้รับการพัฒนามาปรับใช้ในการทำงานได้ (3) ทักษะด้านภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรทุก 2 ปี และ 4 ปี (ในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี)
2. ควรเชิญตัวแทนจากภาครัฐบาล เอกชน ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรทุกครั้ง
3. ควรปรับหลักสูตรให้มีจำนวนหน่วยกิตบังคับให้น้อยลง และเพิ่มรายวิชาปฏิบัติให้เพิ่มขึ้น เพื่อพัฒนาและเพิ่มพูนทักษะนักศึกษาให้มากกว่าเดิม
4. ควรมีการวางแผนการสอนร่วมกับระหว่างอาจารย์ที่สอนในรายวิชาเดียวกัน
5. ควรปรับรายวิชาที่มีความซ้ำซ้อนหรือคล้ายกัน เป็นวิชาเดียวกัน
6. ควรมีการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยลึกมากกว่านี้ เช่น อาจมีการจัด Focus Group ร่วมกันระหว่างตัวแทนภาครัฐ เอกชน ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน รวมไปถึงอาจารย์ในโปรแกรมฯ ทุกท่าน เพื่อค้นหาปัญหาที่แท้จริงของหลักสูตร

บรรณานุกรม

- กรภัสสร อินทรบำรุง. (2558). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
ปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัญญา ลินทร์ตันศิริกุล. (2545). การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล, ในประมวลสาระชุดวิชา
สถิติและการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หน่วยที่ 13. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2527). หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา. (2543). เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2544). การพัฒนาหลักสูตร. หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัส
เพรส.
- โชติ เพชรชื่น. (2527). การสอนและการสอบเพื่อการคิดเป็น, การวัดผลการศึกษา. 17(กันยายน -
ธันวาคม 2527): 11 - 18.
- ณกัญญา อังครตันไตร. (2553). การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดเตรียมการสอน
ของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตนา แคมมณี. (2540). การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: โครงการ
พัฒนาการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2530). การพัฒนาหลักสูตรแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- นิศารัตน์ ศิลปเดช. (2542). เอกสารประกอบการสอนระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์เบื้องต้น.
กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ปทีป เมธาคุณวุฒิ. (2544). หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา. กรุงเทพฯ:
นิชิน แอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป
- ประยงค์ เนาวบุต. (2554). การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในนโยบาย
การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2549). การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบสอบสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- รัตนศิริ เข้มราช, ประพาศน์ พุทธิประภา, ดารณี ภูมวรรณ และจันทร์พนิต สุระศิลป์. (2558). การประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็น ภาษาโลก. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลัดดาวลัย เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชานีประศาสน์. (2545). ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- วรทัศน์ วัฒนชีวินปกรณ์. (2556). การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตระดับปริญญาตรีของ วิทยาลัยสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. อุดมศึกษา.(ออนไลน์.) (2553). แหล่งที่มา :<https://th.wikipedia.org/wiki/อุดมศึกษา>
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอน – มิติใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย แหวนเพชร. (2543). มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ธรรมกล การพิมพ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2536). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2552). เทคนิคการประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. (2544). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. นนทบุรี: จตุพรดีไซน์.
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2536). เทคนิคการประเมินหลักสูตร. นนทบุรี: สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สุบิน ปิ่นขยัน. (2530). การปรับปรุงหลักสูตรอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความ ต้องการของชุมชน. อุดมศึกษา. กุมภาพันธ์, 3 – 7.
- สุมิตร คุณานุกร. (2520). หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี ไชยศร. (2526). ระบบหลักสูตร – การสอน. เชียงใหม่: พระสิงห์การพิมพ์.
- อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง, ดวงหทัย โฮมไชยะวงศ์ และคณะ. (2556). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา ตันติจรียาพันธ์	อาจารย์ประจำหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตร์
2. อาจารย์ ดร.อำนาจ บุญอานนท์	ประธานหลักสูตรดนตรีไทย
3. อาจารย์ ดร.พนมพร สารสิทธิ์ยศ	ประธานหลักสูตรการจัดการ
วัฒนธรรม

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต

แบบสอบถามเพื่อการประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปี พ.ศ. 2557

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร/โครงสร้างหลักสูตร/รายวิชาของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและข้อเสนอแนะทั่วไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

อาจารย์

นักศึกษา

ตอนที่ 2 การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร/โครงสร้างหลักสูตร/รายวิชาของหลักสูตร

คำชี้แจง: ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน “ผลการประเมิน” โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

5 หมายความว่า แน่ใจว่ารายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อ
หลักสูตรอยู่ในระดับดีมาก

4 หมายความว่า แน่ใจว่ารายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อ
หลักสูตรอยู่ในระดับดี

3 หมายความว่า แน่ใจว่ารายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อ
หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อ
หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

1 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อ
หลักสูตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
1. เพื่อให้บัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะ หลักการทางด้านออกแบบนิเทศศิลป์ สามารถคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ และบูรณาการองค์ความรู้ทางด้านการออกแบบนิเทศศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศชาติ และระดับสากลได้					
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพิเศษด้านกระบวนการคิด					

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
การสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการออกแบบ					
3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรจากธรรมชาติ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสากล					
โครงสร้างหลักสูตร					
1. จำนวนหน่วยกิต โดยรวม 137 หน่วยกิต					
2. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต					
3. หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิต					
3.1 กลุ่มวิชาเนื้อหาแกน 30 หน่วยกิต					
3.2 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน 64 หน่วยกิต					
- บังคับ 40 หน่วยกิต					
- เลือก 24 หน่วยกิต					
4. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต					
รายวิชาหลักสูตร					
1. รหัสวิชา 2031409 การเขียนแบบพื้นฐาน การเขียนแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ โดยเน้นให้รู้จักวิธีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการเก็บรักษา ฝึกปฏิบัติด้วยเทคนิคและอุปกรณ์ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะเป็นพื้นฐานในการออกแบบนิเทศศิลป์					
2. รหัสวิชา 2041101 การวาดเส้นเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ การวาดเส้นเหมือนจริง และการวาดเส้นเฉพาะทาง ฝึกปฏิบัติเน้นทักษะการนำเสนอในวิชาชีพออกแบบ ภาพบุคคล ภาพสัตว์ ทิวทัศน์ สถาปัตยกรรม เป็นต้น โดยอาศัยหลักทัศนียวิทยา กายวิภาค วาดภาพด้วยเทคนิคและอุปกรณ์การวาดเส้นที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะไปสู่การสร้างสรรค์					
3. รหัสวิชา 2041401 ประวัติการออกแบบนิเทศศิลป์ ประวัติศาสตร์การออกแบบนิเทศศิลป์ สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยประวัติศาสตร์ แนวคิดและรูปแบบของงานออกแบบนิเทศศิลป์ที่ปรากฏและมีผลต่อการออกแบบนิเทศศิลป์ ประวัติการออกแบบนิเทศศิลป์ในประเทศไทยสมัยก่อนประวัติศาสตร์และสมัยประวัติศาสตร์					
4. รหัสวิชา 2041402 ทฤษฎีสีเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ ความเป็นมาของทฤษฎีสี คุณสมบัติของสี คุณลักษณะสี					

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
การรับรู้ปฏิกริยาของสี จิตวิทยาและการสื่อความหมายของสี รวมถึงหลักการใช้สี ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการออกแบบ เน้นฝึกทักษะการใช้สีด้วยวิธีการต่าง ๆ การระบายสี การติดปะ					
5. รหัสวิชา 2042102 การถ่ายภาพเพื่อการออกแบบ นิเทศศิลป์ หลักการ และแนวคิดการถ่ายภาพ การใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัล การออกแบบแนวความคิด มุมมองภาพ การวางแผน การเขียนแบบร่าง ฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์และผลิตผลงาน การเลือกใช้ อุปกรณ์การตกแต่งภาพให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานกราฟิกงานโฆษณา และมัลติมีเดีย					
6. รหัสวิชา 2042106 ประติมากรรมพื้นฐานเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ ประติมากรรมพื้นฐาน เทคนิค วิธีการในการปฏิบัติงาน คุณสมบัติ และลักษณะที่เหมาะสมของวัสดุที่นำมาสร้างงานประเภทต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์เพื่อเป็นพื้นฐานในการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานออกแบบนิเทศศิลป์					
7. รหัสวิชา 2042104 ศิลปะไทยเพื่อการออกแบบนิเทศศิลป์ ศิลปะไทยตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ไทยถึง ยุคประวัติศาสตร์ไทย สมัยทวารวดี สมัยศรีวิชัย สมัยลพบุรี-อู่ทอง สมัยล้านนา สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยรัตนโกสินทร์ ฝึกปฏิบัติวาดภาพด้วยเทคนิคและอุปกรณ์ที่หลากหลายโดยเน้นที่มาของรูปแบบศิลปะไทยสมัยต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพด้านการออกแบบนิเทศศิลป์					
8. รหัสวิชา 2042105 คอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อการออกแบบงานนิเทศศิลป์ การนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบกราฟิก ขั้นตอน การ ออกแบบ การหาข้อมูล ฝึกปฏิบัติการวาดเส้นกราฟิก การ แต่งภาพสำหรับงานออกแบบนิเทศศิลป์ การจัดองค์ประกอบ การใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์					
9. รหัสวิชา 2042203 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ความสำคัญ ประเภทของบรรจุภัณฑ์ วัสดุบรรจุภัณฑ์ หลักการ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ และฝึกปฏิบัติการออกแบบบรรจุภัณฑ์					
10. รหัสวิชา 2043901 ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเพื่อการ ออกแบบนิเทศศิลป์ การค้นคว้า และปฏิบัติการระเบียบวิธีวิจัย ฝึกปฏิบัติการวางแผน					

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
งานวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การตีความ และการเขียนรายงานการวิจัย ศึกษารูปแบบการใช้ภาษา การอ้างอิง และบรรณานุกรม ตามระเบียบวิจัยให้เหมาะสมกับเนื้อหาทางการออกแบบ					
11. รหัสวิชา 2031121 หลักการออกแบบโฆษณา ทฤษฎี หลักการ และกระบวนการออกแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความชำนาญในกระบวนการผลิต ฝึกปฏิบัติการออกแบบโฆษณา เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบโดยรวมของการโฆษณาทั้งในและนอกสถานที่					
12. รหัสวิชา 2031124 การออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ การออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ ที่ใช้ในกิจกรรมและสถานที่ต่างๆ โดยคำนึงถึงหลักการ และการสื่อสารที่จำแนกตามผู้สละที่เหมาะสมของโสตทัศนวัสดุในการสื่อสาร และฝึกปฏิบัติงานการออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในงานออกแบบนิเทศศิลป์					
13. รหัสวิชา 2034416 การออกแบบเว็บไซต์ โครงสร้างในการออกแบบเว็บไซต์ ฝึกปฏิบัติการสร้างเว็บไซต์บนระบบเครือข่ายเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเว็บไซต์ที่ทันสมัย ประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม					
14. รหัสวิชา 2042204 การออกแบบ 2 มิติ การพัฒนาความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ 2 มิติ ฝึกปฏิบัติการ สร้างกระบวนการความคิดและความงาม การใช้ทัศนธาตุทางศิลปะและการออกแบบ จุด เส้น ระนาบ รูปร่าง รูปทรง ลักษณะพื้นผิว สี น้ำหนัก พื้นที่ว่าง และหลักการออกแบบ เช่น ความกลมกลืน การขัดแย้ง เอกภาพ จังหวะ ความสมดุล สัดส่วน					
15. รหัสวิชา 2042205 การออกแบบหนังสือ ความสำคัญการออกแบบหนังสือ การจัดองค์ประกอบรูปเล่ม ระบบการพิมพ์ และฝึกปฏิบัติงานการออกแบบหนังสือในรูปแบบต่างๆเพื่องานออกแบบนิเทศศิลป์					
16. รหัสวิชา 2042206 การออกแบบตัวอักษร ความสำคัญการออกแบบตัวอักษร ประเภทตัวอักษร ฝึกปฏิบัติการออกแบบตัวอักษรไทย ตัวอักษรตะวันตก และการจัดเรียงตัวอักษรเพื่อใช้กับการออกแบบในงานนิเทศศิลป์					
17. รหัสวิชา 2042303 หลักการออกแบบนิเทศศิลป์					

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ความสำคัญ พื้นฐานของการออกแบบนิเทศศิลป์ ประเภทของการออกแบบนิเทศศิลป์ เนื้อหาและส่วนประกอบของงานออกแบบนิเทศศิลป์ ฝึกปฏิบัติการนำไปใช้งานด้านการเผยแพร่ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์					
18. รหัสวิชา 2043203 การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ ความสำคัญเกี่ยวกับหลักการในการออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ ระบบการพิมพ์เพื่องานบรรจุภัณฑ์ ทฤษฎีการสื่อสารและหลักการตลาด ฝึกปฏิบัติการออกแบบกราฟิก ตราสัญลักษณ์ ตัวอักษร ภาพถ่าย ภาพประกอบบนภาชนะและบรรจุภัณฑ์ การสร้างภาพลักษณ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า					
19. รหัสวิชา 2043204 การออกแบบสิ่งพิมพ์ ความสำคัญ ประเภท ระบบการพิมพ์ หลักการและจัดองค์ประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ฝึกปฏิบัติงานการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทโปสเตอร์ แผ่นปลิว แผ่นพับ และนิตยสาร					
20. รหัสวิชา 2043205 การออกแบบ 3 มิติ การออกแบบ 3 มิติ การพัฒนาความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ 3 มิติ ฝึกปฏิบัติการสร้างกระบวนการความคิดและความงาม รวมไปถึงการสื่อความหมายในงานออกแบบ และการสร้างสรรค์ผลงานด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์					
21. รหัสวิชา 2044401 วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่นในงานนิเทศศิลป์ ความสำคัญ ประวัติความเป็นมา ความเชื่อทางสังคม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และอัตลักษณ์ท้องถิ่นตามแหล่งเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมในชุมชน ฝึกปฏิบัติการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไปประยุกต์ใช้ในการงานออกแบบนิเทศศิลป์ที่นำเสนออัตลักษณ์ของท้องถิ่นในรูปแบบร่วมสมัย					
22. รหัสวิชา 2044901 การนำเสนอผลงานออกแบบนิเทศศิลป์ ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิคการนำเสนอผลงาน การใช้สื่อทักษะการนำเสนอโดยวาจา การจัดแสดงเพื่อการถ่ายทอดแนวคิดในการออกแบบ การสร้างสรรค์ฝึกปฏิบัติการนำเสนอผลงานต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาผลงาน และจัดนิทรรศการแสดงผลงานสู่สาธารณชน					
23. รหัสวิชา 2044902 ศิลปนิพนธ์ออกแบบนิเทศศิลป์ การนำเสนอศิลปนิพนธ์นิเทศศิลป์ มีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อ					

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ตอบปัญหาการได้มาซึ่งข้อพิสูจน์ เกิดองค์ความรู้ใหม่ หรือเพื่อ สร้างสรรค์งานออกแบบและประดิษฐ์กรรมใหม่ที่ตรงตาม วัตถุประสงค์แล้วนำเสนอผลงานสู่สาธารณชน					
24. รหัสวิชา 2042201 ภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ การใช้เทคโนโลยีการสร้างภาพเคลื่อนไหว 2 มิติ ฝึกปฏิบัติ กระบวนการสร้างภาพเคลื่อนไหวและสื่อปฏิสัมพันธ์ วิธีการ นำเสนอเรื่องจะใช้รูปภาพหรือลายเส้น 2 มิติ เพื่ออธิบายถึงเนื้อ เรื่องและความต่อเนื่องของเรื่องราว					
25. รหัสวิชา 2042202 การออกแบบภาพประกอบ ความสำคัญการเขียนภาพประกอบ เทคนิคกระบวนการ ฝึก ปฏิบัติการวาดภาพระบายสีภาพประกอบงานโฆษณา ภาพประกอบหนังสือ ภาพประกอบเรื่อง ตามจินตนาการนำไปใช้ ในการออกแบบ					
26. รหัสวิชา 2042207 การออกแบบภาพเคลื่อนไหว ความสำคัญการออกแบบภาพเคลื่อนไหว เทคนิคกระบวนการ ออกแบบภาพเคลื่อนไหว การใช้เทคนิคภาพและเสียง ฝึก ปฏิบัติการการออกแบบภาพเคลื่อนไหวด้วยคอมพิวเตอร์					
27. รหัสวิชา 2042301 สำนักไทยในการออกแบบ ความสำคัญรูปแบบ คุณค่า และความงามของศิลปะไทย ปลูกฝัง จิตสำนึกศิลปะไทย ประยุกต์ใช้ในงานออกแบบที่สร้าง ความสัมพันธ์ตามเอกลักษณ์ความเป็นไทย					
28. รหัสวิชา 2042402 ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียน ความสำคัญของศิลปะและวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน อิทธิพล ความคิดด้านรูปแบบ การสร้างสรรค์ เพื่อความรู้ความ เข้าใจงานศิลปกรรม พัฒนาสู่งานออกแบบระหว่างชาติบนพื้นฐาน ความเข้าใจในมิติของศิลปกรรมร่วมสมัย					
29. รหัสวิชา 2043201 จิตรกรรมดิจิทัล ความสำคัญของจิตรกรรมดิจิทัล ฝึกปฏิบัติการวาดภาพจาก จินตนาการ ถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องราว เทคนิคต่างๆ ผสมผสานกับ เทคโนโลยีและเครื่องมือโปรแกรมคอมพิวเตอร์					
30. รหัสวิชา 2043202 การออกแบบนิทรรศการและ สภาพแวดล้อม ความสำคัญออกแบบนิทรรศการ การเลือกวัสดุ การกำหนด รูปแบบ แพนผัง บริเวณตำแหน่ง ทิศทาง และหลักการออกแบบ					

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ระบบป้ายสัญลักษณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ฝึกปฏิบัติการออกแบบนิทรรศการ การแก้ไขปัญหาด้านการ ออกแบบที่สร้างความสัมพันธ์ตามสภาพแวดล้อม					
31. รหัสวิชา 2043301 การศึกษาอิสระในงานออกแบบนิเทศ ศิลป์ ความสำคัญพัฒนาแนวความคิดทางด้านนิเทศศิลป์ โดยนำเสนอ โครงการ การศึกษาที่สอดคล้องกับความถนัดหรือความสนใจ เฉพาะบุคคล ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน พัฒนาการทาง ความคิด เพื่อพัฒนาสู่ศิลปะนิพนธ์ออกแบบนิเทศศิลป์					
32. รหัสวิชา 2043902 การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ออกแบบ นิเทศศิลป์ ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนออก ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในด้านการรับรู้ลักษณะโอกาสของการ ประกอบอาชีพ การพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ เจตคติ แรงจูงใจ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับอาชีพการออกแบบนิเทศ ศิลป์ โดยการกระทำในสถานการณ์หรือรูปแบบซึ่งเกี่ยวข้องกับ วิชาชีพ					
33. รหัสวิชา 2044903 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพออกแบบ นิเทศศิลป์ ฝึกปฏิบัติงานตามสายงานนิเทศศิลป์ที่ผู้เรียนมีความถนัดและ สนใจเป็นพิเศษ เพิ่มพูนประสบการณ์วิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ นำผลจากการฝึกปฏิบัติงานไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้					
34. รหัสวิชา 2043903 การเตรียมความพร้อมสหกิจศึกษาทาง ออกแบบนิเทศศิลป์ ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อน ออกสหกิจศึกษา ผู้เรียนมีโอกาส ฝึกปฏิบัติงานในด้านการพัฒนา บุคลิกภาพ การพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ เจตคติ แรงจูงใจ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับอาชีพการ ออกแบบนิเทศศิลป์ ในสถานการณ์หรือรูปแบบซึ่งเกี่ยวข้องกับ งานในอาชีพ					
35. รหัสวิชา 2044904 สหกิจศึกษาทางออกแบบนิเทศศิลป์ สหกิจด้านนิเทศศิลป์ที่เน้นการปฏิบัติงานจริงในองค์กรผู้ใช้บัณฑิต (Work Based Learning) อย่างเป็นระบบ หรือการจัดการศึกษา เชิงบูรณาการกับการทำงาน เรียนรู้ประสบการณ์จากการ ปฏิบัติงานจริง เป็นการฝึกการประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี และเติม					

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง
หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

แบบสอบถามเพื่อการประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ
 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน
 ตอนที่ 2 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต
 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานและข้อเสนอแนะทั่วไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

บัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์ ฯ หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
 ที่อยู่ปัจจุบัน.....

.....
 สถานที่ทำงาน.....

.....
 เข้าเรียนปีการศึกษา.....

สาขาวิชาเอก.....

จบปีการศึกษา.....

ตอนที่ 2 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ประเมิน” เลือกข้อความที่กำหนดไว้ที่ถูกต้อง

รายการ	ประเมิน	ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต
1. การทำงาน		ก่อนสำเร็จการศึกษา
		หลังสำเร็จการศึกษา
		ไม่แสดงความคิดเห็น
2. มีงานทำในปัจจุบัน		มี
		ไม่มี
		ศึกษาต่อ
3. ระยะเวลาในการหางานทำ		น้อยกว่า 6 เดือน
		6 เดือน หรือ 1 ปี
		มากกว่า 1 ปี
4. ประเภทของงาน		ข้าราชการ/พนักงาน/รัฐวิสาหกิจ

รายการ	ประเมิน	ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต
		ลูกจ้างประจำ
		ลูกจ้างชั่วคราว
		พนักงานบริษัท
		อาชีพอิสระ
		ธุรกิจส่วนตัว
5. หน่วยงานสังกัด		รัฐบาล
		เอกชน
		รัฐวิสาหกิจ
		อิสระ
		อื่น ๆ
6. ลักษณะงาน		ด้านการศึกษา
		ด้านออกแบบ/ดีไซน์เนอร์
		ด้านประชาสัมพันธ์
		ด้านธุรกิจส่วนตัว
		ด้านบริการจัดการ
		ด้านอื่นๆ
7. ทำงานตรงสาขา		ตรง
		ตรงบางส่วน
		ไม่ตรง
		ไม่ระบุ
		อื่นๆ
8. ความรู้ความสามารถพิเศษ		ด้านภาษา
		ด้านคอมพิวเตอร์
		ด้านออกแบบ
		อื่นๆ
9. ใช้วุฒิการศึกษา		ใช้วุฒิการศึกษา ม.6
		ใช้วุฒิการศึกษา ปวช./ปวส.
		ใช้วุฒิการศึกษาปริญญาตรี
		ไม่ได้ใช้วุฒิการศึกษา
10. การนำความรู้ความสามารถไปใช้		มากที่สุด
		มาก
		ปานกลาง
		น้อย
		น้อยที่สุด

รายการ	ประเมิน	ภาวะการดำเนินงานของบัณฑิต
		ไม่ได้ใช้
11. ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต		ความรู้ความสามารถในสาขาไม่เพียงพอ
		ด้านคอมพิวเตอร์
		ความสามารถในการปรับตัว
		ความอดทน ขยันสู้งาน
		เกิดทัศนคติทางลบกับงาน
		ด้านภาษา
		อื่นๆ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานและข้อเสนอแนะทั่วไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง
 หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

แบบสอบถามเพื่อการประเมินหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศล.บ.)
สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีพ.ศ. 2557

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินความรู้ความสามารถทางวิชาการ/ด้านความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงาน/ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิตและข้อเสนอแนะทั่วไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ผู้ใช้บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ ฯ หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
สถานที่.....
งานเกี่ยวกับ.....

ตอนที่ 2 การประเมินความรู้ความสามารถทางวิชาการ/ด้านความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงาน/ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน “ผลการประเมิน” โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

- 5 หมายความว่า รายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อหลักสูตร
อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายความว่า รายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อหลักสูตร
อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายความว่า รายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อหลักสูตร
อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า รายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อหลักสูตร
อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า รายการในข้อดังกล่าวมีความสอดคล้องหรือมีประโยชน์ต่อหลักสูตร
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
การประเมินด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ					
1. ความรู้ทักษะในสาขาวิชาเอก					
2. ความรู้ทักษะด้านภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน					
3. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน					

4. ทักษะในการสื่อสาร (การพูด การเขียน การแสดงออกต่อผู้ร่วมงาน)					
5. ทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์					
การประเมินความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงาน					
1. ลักษณะความเป็นผู้นำ					
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง					
3. ความใฝ่รู้					
4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์					
5. ความสามารถในการแก้ปัญหา					
6. ทักษะในการทำงานเป็นทีม					
7. ความสามารถด้านการบริหารคน					
8. การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง					
9. ความคิดสร้างสรรค์					
การประเมินความรู้พื้นฐานและความสามารถในการทำงาน					
1. ความซื่อสัตย์สุจริต					
2. การตรงต่อเวลา					
3. ความมีวินัย					
4. ความมีน้ำใจ					
5. ความขยันอดทน					
6. ความมุ่งมั่นในการทำงาน					
7. ความอ่อนน้อมถ่อมตน					
8. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิตและข้อเสนอแนะทั่วไป

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง
 หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศ
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล : นายอภิรักษ์ ปานเพชร
- วัน เดือน ปีเกิด : 18 เมษายน 2524
- ที่อยู่ปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- ที่ทำงานปัจจุบัน : หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ /
ประธานหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- ประวัติการทำงาน
- พ.ศ. 2548 - ปัจจุบัน : หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- พ.ศ. 2547 : บริษัท BIP บางกอกอินดราสเตอร์ยีสพา-ไวดอเตอร์ จำกัด
กรุงเทพฯ
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2552 : ศศ.ม. (สื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พ.ศ. 2547 : ศศ.บ. (ออกแบบนิเทศศิลป์) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- โทรศัพท์ : โทร. 089 839 8017
- E-mail : api.fineart@gmail.com

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล : นายวรุฒิ ทาแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด : 11 สิงหาคม 2515
ที่อยู่ปัจจุบัน : 371/1 ถนนสำราญรื่น ตำบลท่าอิฐ
อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ที่ทำงานปัจจุบัน : หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง
จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ประวัติการศึกษา : ศป.ม (ทัศนศิลป์และการออกแบบ) มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2557 : ศศ.บ. (ออกแบบนิเทศศิลป์) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2549 :
โทรศัพท์ : ที่ทำงาน 055 411 096 ต่อ 1425
มือถือ 093 151 4494
E-mail : jackseemam@hotmail.com

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล : นายพิทักษ์ เรืองรัมย์
- วัน เดือน ปีเกิด : 13 ตุลาคม 2526
- ที่อยู่ปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- ที่ทำงานปัจจุบัน : หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- ประวัติการทำงาน
- พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน : หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- พ.ศ. 2554 - 2557 : ครู โรงเรียนอนุบาลอุดรดิตถ์
- พ.ศ. 2553 : ครูอัตราจ้าง โรงเรียนสหคริสเตียนจังหวัดอุดรดิตถ์
- พ.ศ. 2551 - 2552 : ผู้ช่วยผู้จัดการงาน Art Swing กรุงเทพมหานคร
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2556 : ศศ.ม. (ทัศนศิลป์และการออกแบบ) มหาวิทยาลัยบูรพา
- พ.ศ. 2553 : ศศ.บ. (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- โทรศัพท์ : 061 541 2578
- E-mail : bombermanart@hotmail.com

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล : นางสาวปิยะนุช ไสยกิจ
- วัน เดือน ปีเกิด : 4 ตุลาคม 2531
- ที่อยู่ปัจจุบัน : 327 หมู่ 20 ถนนยุทธพลบำรุง ตำบลบ้านไผ่
อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น 40110
- ที่ทำงานปัจจุบัน : หลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2557 : ศป.ม (ทัศนศิลป์และการออกแบบ) มหาวิทยาลัยบูรพา
- พ.ศ. 2554 : สถ.บ. (การออกแบบอุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- โทรศัพท์ : 093 329 3922
- E-mail : ps_noonoi@hotmail.com